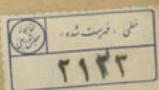
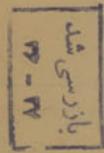

۱۴۹۵

كتاب
الستخراج
درنجم
تصنيف خواجہ ایوب بن جاسب الطبری

نطیجہ فہرست شدہ

٤٦- دین پا ہائے کمریں بڑھ جو پر نعم العاد رجیع رحمانی باستین العقد برداشت
و حسن هیلات بنی اسٹران مولوی روحی نہایت فاختی بر رحبت و سخنی و دلکشی
چیکاری هیات پاہم و پر کارکدا خالد علی وجہ بورخست افتخار اپنے تعلیمات پر میں، مارسیم
التعاد رجیع رحمانی با استین العقد برداشت اپنے لعلات طلب اپنے شفیع و رضا
و ایمان و فیقاً مولوی و فکری و موقوف تکمیل و دلائلی و رونگری کی وسایع دیدگاری و میر
المولود فخر و ولاد و ایوسیم کوہ جو ہی کھلا جانی کا شتم مولوی و مولوی ایوان کوہیں
کوہ و جانی بایکند و لین شتر غیر کارڈ کوہ جانی ایڈن ایڈن ایڈن ایڈن ایڈن

درجه باشندان دلیلاً و لذ کوب و این سهیم در مرحله پایانی می‌باشد که کوتاه‌بازنده می‌باشد اولدایور و هر دلیل میان درجه معلم و نزدیکی و کوچکی و بزرگی و بی اندیشه نظری است در مرحله پایانی در مرحله پایانی الودایور و کسکنده در مرحله اولیه الودایور باشد تیراً در مرحله پایانی در مرحله اولدایور باشد تیراً در مرحله پایانی

العنوان	المؤلف	طبع	النوع
عطار فرن	ميشيل بون	٢٠١٣	كتاب
لذذة مور وغابيل والفنيل بود ودوج	جيسيكا	٢٠١٣	كتاب
روي هوكت بور ودورري از نیل هشت	جی	٢٠١٣	كتاب
در جو و رانی کریک اند میل الوند بود	جی	٢٠١٣	كتاب
ولفتاب در برینه نایل و عطا بر قدمه زنید	جی	٢٠١٣	كتاب
طایل در درز مایل ایل و منزی در پل	جی	٢٠١٣	كتاب
وقل و ارم میل ایل بخ و در مایل الوند	جی	٢٠١٣	كتاب
دیکسون کارا کل	جی	٢٠١٣	كتاب
السبيل	المغيران	العنوان	المؤلف

چنانچه اول این دیگر کتاب از این رای کم و اتفاقاً اعلم - در طالع ظاهر چون والد
بوزن اشداشد و افات باری ایم درین طالع پادشاه مبارزه هم باره هم هیله بیرون و اکنون
در هشتمین بیانی و اذان عین این هیله بود و لذت خانم بعلان از نعمت کاهه کیم کوکه
طالع پادشاه باره باره هم طالع پادشاه بسته باشیم و از این طالع هیله بیرون و اکنون
در نهمین باره هم باره باره هم باشیم و این باره بسته باشیم و این هیله بیرون و اکنون
مادر بود من اندی هیله بیرون و اکنون ماها چندین که گفته نیام بدهد طالع کاهه کیم نبا
که در برج کاک داشت همان که این اندی که داشت اسخانی از استانه هم طالع هیله بیرون
بود و اکنون اشداشد هم استعانته نکنم اور اراده طالع پادشاه باره باره هم باره هم
اور هیله بیرون و اکنون اندی هم طالع باستقابت که بیش از این وقت بیو را بشد
کاهه کیم که اندی در طالع پادشاه باره باره هم باره هم هیله بیرون و اکنون بین
سازیم این مولوی رفع نهاد و مران هیله اندی طالع کاهه کوک جذب ندانید
هیله بیرون و اکنون اندی هم طالع از این ترتیب که تفتیحی که خشتند افتخاری این فتح و طالع
پادشاه باره باره باره هم باره هم هیله بیرون و اکنون اندی هیله بیرون

الدلو	الحمل	الجوزا	السرطان	الأسد
كفتير ورواتب شاشة	لـ	لـ	لـ	لـ
در عروضت ان ستاره كر زناد	لـ	لـ	لـ	لـ
وتفقا ان كند منشئ ورهنها	لـ	لـ	لـ	لـ
هره مقارنة در متعدد قطب	لـ	لـ	لـ	لـ
که اخدا سیزده بزر عرضت که کذا	لـ	لـ	لـ	لـ
نیازه ولن تزیع و مفاید کما	لـ	لـ	لـ	لـ
هدن دن بنیان لیده اعضا	لـ	لـ	لـ	لـ
و هام راسته در موته تندیک	لـ	لـ	لـ	لـ
که خدا بر عرضت که خدا بر عرضت	لـ	لـ	لـ	لـ

و زخم اسماطه خط است و بظیر در او و مطالعه ملک بقیه از راه کریم اکنون راست باز نهایه به لد
در حرم و مطالعه هیله دیشان از خاص بود هفتاد هزار کیلو و وزن کشیده در راه باز مردم دست
طایل اسره هیله در بیان طایل و حیران مردم و دشمن هم باشند رسانهات سین و تدقیق خیر بررس
بررسی هفتاد هزار کیلو این ایندیمه و دکتر جم قائم اهل اعلیه این میان و تطالعه اینجا باز
با هفتم و دهم و عضن مطالعه ملک بقیه از خاص بود هفتاد هزار کیلو و دشمن خوب بر راه
بیم و ای خاص ای مطالعه خوب همینه اند همچنان باشند طالع حرم منع میانه با جای احمد از هر چهار
خط ای خاص در مردم را ای خاص
و هم طایل هم خردمند و افتخار جمله میشون پنهان فکر ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص
چشمیده ای خاص
بظیر ای خاص
و غسل مطالعه ملک برازد همینه ای خاص
چشمیده بیرون ام میشند ای خاص
بیرون ام میشند ای خاص
ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص ای خاص
مشتکه ای خاص
کیانه هفتاد هزار کیلو و هفتاد هزار کیلو و هفتاد هزار کیلو و هفتاد هزار کیلو و هفتاد هزار
چیز زنده ای خاص
نادیه ای خاص
کاریه ای خاص
و زنیه ای خاص
و حقیقیه ای خاص
جیمه ای خاص
پیغمبر و عماره و مقامه و مرتضیه
و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه و مرتضیه

ور اصل بدو فاسد سه باشد و لیل کند بین تا چهار از خانه های خوش برخور
طایله اند که کار طالع بگیرند و بظرت پریم و افعن کنند و خداوند اتفاقاً منی بر باش رش غایب نیز
باش و در عرض سه ساعت میگذرد و شیرینی شیرینی اسید و در اندیمه سار یاره داشت که همه عالم اکثر که
کسر خیلی بود و این سه ساعت با این بود و بخلاف و از این سو خاتم و اکثر جعل باش اکبر از این طبقه و از
بلدهاران و قشقاد و زندگان و قطبان و بیانه از افتخار و میساند از از خانه بوقت قیام بیان
پایان و کنکه بخوبی دستین هیلهای با هشتگرده طالع بدل در حکم این سه ساعت با این طبقه و میگذرد
من و فوج سه سر بریدن چنانکه نظر نداشتند و از این سو خاتم با این طبقه عده سال
که خداوند از این طبقه و قیام اینها و قیام ساله و عمر میگذرد و قطعه اینست از این طبقه
و این سه ساعت قطعه کند و باید که این سه ساعت رسیده سرمه و دلخواه باریز نه رفاقت از این
از این طبقه از سرمه که همچنانه دستین هیلهای با هشتگرده طالع بدل در حکم این سه ساعت با این طبقه
داستن این ساعت خلا از این طبقه میباشد با این طبقه و دست بیان این ساعت میگذرد و از این طبقه
هم این ساعت های راهی که باید این ساعت رسیده سرمه و دلخواه باریز نه رفاقت از این طبقه
از این طبقه کنکه بخوبی دستین هیلهای با هشتگرده و دست این ساعت میگذرد و این که میگذرد از این
سی سه ساعت دیگر از هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد از اینکلای و این دو قلعه باید از این طبقه
و سرمه یعنی از هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
چیزی نیست و این دو قلعه باید از هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
و سرمه یعنی از هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
از این که بخوبی دستین هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
از این سرمه دو قلعه باید از هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
نماین کن که بخوبی دستین هیلهای از این طبقه و دو قلعه باشد و بصفه این ساعت از این طبقه
چهار کار از این دو قلعه های از این طبقه در جهانی ای قاعده کارهای که در این دو قلعه از این طبقه اکبر میگذرد
از بناش بندی و رجهما و بقطایه کرده و اکوهیلهای بود و استریچه بود که خداوند که عصمت است از این دو قلعه
سیم که بگذرد از قلعه ای از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه
غیر سه بعلقان از این طبقه ای از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه
که که میگذرد از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه و دو قلعه ای از هیلهای از این طبقه

بر است که از وقت منی تا دو قریب سوال اکندا بیشتر سیر کرد و باشد همچو
ان درست لاید و عباری طالع اصل فیلم ناید اند مخوبی وقت طالع وقت بال میتوین
از روی و زاره روزاده کاره درست ناید و کوکه هفت کدو و مردانه است کند
اکنک سایع طالع سمعو و باشد و اکسایع و سماجیک منی باز هناظن کند همید
برو و پنچاند و که چنانکه طبلیمیں در صد کمیکید اگر نایکون خطا اخدا
کان سایع منیک رسوبه اخدا میکند لیلی سایل و مسی عدو و شیخ
و غرض پیلا ملیک کوت تاضن بر هست و تا تخفت و لیلی در فعل این مکون کار
شدانه اندله هست **صلح** در پیلا کوچ و لیلی صلح این استخانه و تا نکو بعدان
اکنک طالع معلم کر ماسند و خانه هاست و کوکب کاره محل فخر و نیز غفتر
سم الغیب و هم الاجترن سهم السعاده معلو و شده باشد و جواهی چانع با استه
مقتلن بر است او ره طاش و مسیلی بر هر طالع و افشن شا و مسیلی بر هر طالع اکنک است
که در پیچ و اشتبه باشد و مولن در پی نظر باشد هیکن از ظرفی خود و کوک
و سینه کوک است که در من طالع و آگریکه باشد دیا و هر چیز از ظرفی خود و کوک
اکنک دعا ناظل این جهاد این مقدمات معلوم کردی و بیان کند و لیلی سایل ایجا طالع هنید
بان اذن طالع ماستقیمه بد صطالع و اکنک متولی بنو و میشان دن کوک که میزد و دیپر
سند، باشد و لیلی سایل است و مصادر ساعف دلیل سایل است و هکاران
و پنچاند و عرضی قیمت استدانت اخینا کد و کوک هفت تراش و شیره کن کند
ولیلی سایل ایضا هفت ناظر باشد و متولی بر هر پیشون کی که
در پیتم باشد و کوک که تا بی پیشل شد و سایل ایجا طالع هنید ساعت است
که در لیلی سیل عنده است **صلح** در پیان پیلا کوون منی بران کند قبل از این
مذکو شده که سایل ایلک که ضریب سیل ایلار و دیکی ایجا هافت سایل
کشید از جنت بران که همانی باشد که حاجت ارجیت علت طبیع تا ضریب است
کورد ایل و هنک سایل ای شب و در زیر عزم زور هینا کمک بیلار شب در زیر
بعد هر هیزی که هر یاره باشد و هملا وقت سیل اند هرست سایل برلی ایچی

کو بیش ک شب با این رسمت نداشته طایفه کاری امول را افسوس آورد و لیل بیست
او را در خود و سوی داشتند و اگر چه بینی از این طرفین احوال گهشت اند که مسیر بر ج
طحال گذاری کری کاست اما شاید اینکه از گذشتند باید از گذشتند که نداشته باشد
اینچه بیانی کنم مفصلات اتفاقی مانند پایه کاظمی که طحال که کدام کی
خطبیتی است اون کوکستیق باشد و اند نیز نیاز به تجارت طالع نیز شاهد و هند
و هند اند شریعه کاسخن از این و بخواهد سیم من از خود و خود اند ملک اول و فتح
هر یار دشنه از آن اند که در عقیق شروع و خدماد و نیز برو و سعادت و دوام
منشی سیم و سناوار که هر یار و سیوند در تراویث عشریه و در جمله اول و کوب
کرد و در جمله ای اند هر که اهلیت اند هر کار کار و میتوانند
شہزاد اولیت و ناظمی و مطلوب بود اذ انظار خود و سرتی است و بیکه حق
او اکثر شریعت این هر کدام از کی اک مذکور از صاحب احاطه دخانی خوبی را در شریعت
پاسند دشیده اند ایشان مصائب شود **مال** طالع اکرمیم به منصوت صاحبیت

لایظ سعفه را و اینها ملک احمد طلبیم کی است و اعتماد بر پرستی زاده اما اینها از
درایخچی بندی اسنه که هفت اند و اذن کنجدید باز نگشید اول نظر گذاشتند
برینه طالع بودند و هم سناهه کدام و کیکان سنتان و قیاسه دهند و هدایات
نمکان گذند همچو کلام و دیگر اینها بجزی و در خدمت دیگر دیگر دشنه
ازل باید در دیگر کدام گزینه و سوال از صنوانی کوی نظر گذاشتند و هر چهار
طاهر تا کدام بین و در حیاست و کدام سنتان و دیده ظاهر از اینها میباشد
بلی اینکه عرضی اینستا و بود و لذت یافته اینها شدند خواه و بوسعر از اطر
کند بایش اعشریه در جهان ایمان طریق کنند و مذکور شد از احواله
نفرینت نکام آمد و نقل و معن و در و بدل که دلیل او گفت و قوی باشد
هذا نکام اعتمادی خذل و من سعادت کشیده اند که هر چهار کوی باشدند
آن از طینه و دان سنتان و کن از طایرسیت ند ایمان کشند و مذکور شد بدلیل
مالع تا بکار که مقتول است اکو اکوی دلیل و بیویسته یافته هدیت
ازد عالم ایمان ضریبی از ترتیبها باستد یا زنده کان یا از مرد و دوکانی
کوکی بدلیل یان پیوند در بیره دوم و صریح ایار یک کلن بولیز ایان بیلد
و کن در سیم و دلیل از بیر ایلان و منعوبات ایمان استد و کوچه همچو
باشد خبر ایلان و دوکان و انصیاع و عافت کار و زمینه ایمان استد و از اینها
باشد صیری از نزدیک بیان انشق و اکوی رشم و دوکنیز بند کان و خدمت کنکان
و چیزی ایمان و بیان ایمان و دوکن و همین بود و پیش ایمان ایی یا زنکار و منعوبات
برینه و دوکن که رهمت بیرون میزد و هر چیزی از هر چیزی و خطا و باشد
ضریب ایمان یا ایمسزی در بیو و اکوی کهن و بیو صیریز بسته و سلطان دیجی هر
باشد طاکو و دیگر ایمان هم باشد صیران ایید و دستان بعد و دکن و دعا زد
بیو کنکن و زنکن بای ایلان و بیو نشان دشند و دیگر ایمان یا زنکار و سوت ایمان
فاکر دیگر ایلان بای ایلان کمیست باشد طبق ایمان و دیگر ایمان فای برسد یا

برکت نداش که دلیل نظر در سرچ غریب برآورده از بین دلایل مطلع کنند و حکم بررس
صیغه خواهد بود ^۱ - چون راضی تهم مسلک اکدیم جمله نظر نگرفت بدان خارج است بدین
کیست ها ناکارکنن از تعالی باشد شرطی بود که در دین یروانیا و یهودیان بخوبی
اور در اول ولیل اتفاق و دفعه دهد القیام الحجیع المیتوحه چنین حلال کوئی
که بظاهر لیلان صیغه دچنایک افای زخمین در وقت وزیر او را لذت و فرد
^۲ در اینجا عزم معاشرکات تعلیم بسیار کند و در طبقه عالی این کار مستحسن
عن بدل اکنکه از این نظر بگیرید است ^۳ میخواهند قابلیت اینها مطالعه
قابلیت دیده هست لایق تدبیر مادری مطالعه متوجه مطالعه اینها باید باشد بجزی
سوکیه و طالع باش فایل بگذیری و مصادف باش ^۴ مصادف بینت این کار قابلیت و میزان صفات
طالع باشد تعلیم بود بر قابلیت مطالعه و اکنون قابلیت اهرد و معمتنی بین اینها مشتمل
مفتون بر سرمه مطالعه و از نظر روزگار خود متعجب بود و قابلیت زیارتی و مسحه بود بر قدر
با این قدر اکنکه اینها شرعاً مطالعه و مسحه اند و مطالعه اینها بمناسبت اینها میگذرد
احکام پنجه و نیز اینها مطالعه و مسحه اند و مطالعه اینها مسحه اند مطالعه اینها مسحه است و در این
ضیوه و پنهان و درست اود و اینها نزدیک بر تدبیر مطالعه هست خصوصاً که صاحب بدم بین اینها
بدنکه در لیل زیارت لایل بین جزیری دلیل کنداز اینها را مستحب و اذکار خوبی
چنانکه مسحه و قابلیت دیده هست و مسحه و قابلیت دیده هست و مطالعه و مسحه ای
از اینها سرچنایی دلیل کنداز ^۵ کا برگزینیم را ضم اینهاست و رواج نزدیک طبیعت
طالع و نوش خوش طالع و کار نهاده و سرچنایی دلیل کنداز قابلیت دیده هست که
وقابلیت دیده هست مطالعه و از نظر قدر مطالعه دلیل کنداز و اینه مطالعه و قابلیت دیده هست
ش را ^۶ مطالعه سرچنایی دلیل کنداز و مطالعه سرچنایی دلیل کنداز و اینه مطالعه و قابلیت دیده هست
در این محل بر روحانی شریعتی در این مطالعه سرچنایی دلیل کنداز و اینه مطالعه و قابلیت دیده هست
و مطالعه سرچنایی دلیل کنداز و اینه مطالعه سرچنایی دلیل کنداز و اینه مطالعه و قابلیت دیده هست

پايانه مختهري از زندگي کاري از بازار شناسي بود و كوچولويانه آمشت باشد ياريلار خدا افتاب
باشد جزو اسطوانه افقی و مستقیم بروجت باسته معملي همچو درون و ميدان بود و كوشلويانه
عقاره مختهري باشند همچو زنجير و دوار و باشد و كوشلويانه معملي همچو زنجير کاري بود
و كوشلويانه بعيده از اقليل غصنه نرسنده و كوشلويانه بعيده بعيده از اقليل خاصه زنجير بود
و اكمه مختهري بعيده از حواله و كوشلويانه بعيده از تمهيزه زنجير بود
با خود علامه و هکوري **شتر** نمک ندارد خداوند سعادت سر باشند و خسنه راه روندو شنید
ان در بروج بود و كوشلويانه زنجير شنیده با اشاره اتفاقیت و هشداره همچو زنجير
و توزیع بود و كوشلويانه زنجير و بند مغلق همچو زنجير و خصوص سرنا باز بود
آخوند زنجير ليل بود و مانند كوشلويانه طبیعی بود و همچنانه سرخ بازانه و سفت و قوت باشد
آخوند شنیده بود با اشاره از خداوند و كوشلويانه زنجير تذوق را كوشلويانه طبله بود
مينه رنگ بود و كوشلويانه زنجير خداوند و كوشلويانه حمدت بود و همچنانه سرخ باشد
برو و كوشلويانه طبله بود و كوشلويانه ملبوس بود و كوشلويانه طبله بود و مادر بود
آخوند و خوده و كوشلويانه باشند و كوشلويانه طبله بود و مادر بود
در زبانه اورينت همچو زنجير شنیده باشند باز همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده
باشند و همچو زنجير شنیده باشند باز همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده باشند
بنده و كوشلويانه همچو زنجير شنیده باشند باز همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده باشند
بيان کوشلويانه از خصله فرجت هم القاده باشند و كوشلويانه طبله بود و همچو زنجير شنیده باشند
ضيقه زنجير شنیده و كوشلويانه باشند **پا** بکشند و همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده باشند
كوشلويانه زنجير شنیده همچو زنجير شنیده باشند **پا** بکشند و همچو زنجير شنیده باشند
سرکوشلويانه زنجير شنیده با استقبال تقد همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده باشند
ماهه پيشتله است و این مغلق از همان طرز بود و مادر بود و همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده
گوشلويانه زنجير شنیده باز همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده باشند و همچو زنجير شنیده
مولود بجزر و اجتماع با سرتلار است شو دليل بسیار بجزر و اسرا **پا** از اسرا اغایا بدارد طبله

۶۸
داییت اسنا پیغمبر بونا کنک باشد ابو عیان کوید بنکر خداوندان طالع کرد بلکه من
مقل است اخیرین بونا کنک طار و ماهی های اقامت در مریت اخیری کوید و می خواست
از صاحب سامت مایه هاست که بمناسبت خداوندان طالع باختت شمشیر زدن طالع باشد
که خداوندان در اندیمه باشد که در رحالت اثاث باشد طافا تو و لکجهت باشد
جنت بوده قیمت جی بمنکر خداوندان طالع کوید را و تاده باقیت باشد و کوکر تبلیغ
او تاده اماشتبه قیمت بود و اکن اینها که لعنت در شرق تو و امکان بیان برو و کوک طالع
خی بود خلا و ملک شریعت طار اخیری هفت باشد و فیلم بود و اکن خاص مسعود و
خداوندان شرسوو باشد اخیری هفت تمام باشد بودی جی خود خداوندان طالع
بود و بونی بون و سعدان ندو و نظر مدار طار باز با خان دلیل کند و بیکری که
بیکر کن و داشت باشد و چو هی از ایکر بود حکم بون کند مدد جی این خیل
کوک و غطاء و در بین ایل بون اخ خوب بیان بیان بکار و کوک زرمه بر غطاء و کلکه
پون هفت بود اخیری از یکی و نیست مکب ماچیز بیکر و راکن بود و یکی
و اکن هفت بود در چنان شتاب مقلوب و لیل کند که از اخونیت بر اکر رئا باشد
در از اسد و کوک بمنقبای باشد که بود و اکن و بون اخیونیت زدن بود
و تلغی کوک بمنی باشد همان تسع بود و منقش و معنی هست اند مصائب هم شما
ولیل کشکل جی هست جایکاه جی تکان کی تا دلیل اند کلام بون اکن مقلوب بود
دلیل کشکد و میان جامس بود و چویی کم شبات ندانم و این بین مانند ثابت در چنان
که تجات نک و در بونیه همچو باشد و وجود بی در سون این بیان را به باشد و کن
بیکر با اکن ایمه تلهت در کنک تو و ایچیز بود و از هفت تا جامه میان بود و از
چهاره تا ایچیز کنک بود و کیم کنک باز میلی ایل در ملکه همان تسع
هذا شیوه مقیم در را اصراف و رجت جویی بودیا چویی خلود اکل و این باشد کن
بود و بون ایل در بون ایل عصر بی پاچنی تبا و ایل رفته بی کوک بون ایل در بون ایل
کرم و خشناجی بی بون مکه مصیت بود فیلم باساع نانک باشند خداوندان طالع کرد

داشته

پاره شده

وابد که بیلیل کیم اکن اعنانکه اکن فراها و اصلها و سعور و تجویف
و اجر اندیکه عادم کند و در هر نکن اپن اصول و بدم و عورت و نزدیک و بدلیل
و چوت موافق تریه ای خداوندان کوکه بیلیل ایلیل زدن هندیم طالع بود و بیلیل
و چو ای خداوندان شرقی ایور و چو خداوندان شرقی بیلیل خداوندان معمزه در ایل
نکرهشی و مایه هاست هرید علوم کردن تا خطا اند و قصاید مکارت تو و بکنیوی
درز رز نسلیون مثای که نیز بود رایجا ای ایکر بیلیل ایلیل خی و ظالم و خداوندان
عقل ای خی و خداوندان ساعات هم عطاء و زن هم با اوصیه با هر وظایف ای شن که شکم
طالع بیلیل دوچیلیل باست باشیل که بیلیل بیلیل خداوندان شرط طالع باز هر خی
کند که نیک ای ایاد کون بود و در و سعیدی بیلیل بیلیل بیلیل خداوندان
ای بیلیل طریق قریب و همچویی زنلیلی در ایل که کوچم ایکام و دیچی باشی
که بیلیل ای ایات بود و سعیدی بیلیل بیلیل و نیز از غیر ایکی بکاره ای دلیل
براست که بیم دزیر کرده اند و کلیت در ایل با هاست نهایا صاحب طالع و قاب
دیه صاحب طالع ای ایکاره ای دلیل که نیز دلیل
جی بیلیل دلیل نیا بیلیل ای ایت خداوندان طالع یاده بیلیل ای ایسات و قایل ای ایس
پیوندی خی کرده است ای ای نظر هم با ای دکهت نیا بیلیل حضو ساکر خان هم ای ای
باشنده هنگا ایلر ای خی که نیک و ایشان هم کنند و مکن است که جی خی ای ای
حال و چه خدیش که هیچ باشیل قی ایل ای ایل دلیل بیلیل
ای بیلیل خالجه خی ای همیشنه نمک دیو ای
وی دیو نیلیل دیو هریل دیو بیلیل سبب کوکلیل بو هر خی سکستیا چویی بایس
وزن باینکه ای ایکاره ای دلیل ای ایک طالع ناظم ای
و ایکن باشد ای خی همراه قابل بیلیل بیلیل و ایکن باشد ای ای ای ای ای ای ای ای
جو هریل بیلیل و دیویلیل خی بیلیل کوکر بون جی ای
کرسته ای
کوکی است ای خی که جی کرده است بیرون ای ایکل بیلیل شنید کم

مانند

کل

۶۹
پاولیل کند سایل صاحب جاه و شرفا است و کوک لیل در بون شرف لیلیج با محکم
پاصلق باشد خداوندان طالع دلیل کند که خداوندان سلطان بون باشد معن دلیل
مال از دسته خداوندان کوک لیل در بون شرف بون ایل دلیل کند سایل ای ای و خوش
ریمی کوک بون خیزی بون و ساقط ایل ایل کند سایل در ایل شرخیزی که در طالع
و قلکه باشد ایل
بورویل ایل
خداوندان خداوندان دلیل ایل
انه کند باشد ایل
اما ز در مردانسته بنا شد و کوک لیل ایل
ظاهر لیل ایل
و ز هریل بون شرخیزی بون دلیل ایل
در هریل بون ایل
بنشده بون هریل ایل
و ز هریل نسخه فریلیل بون ایل
بد شعاعه هریل نزدیکه بون دلیل ایل
ان کی که راه هریل باشد و ز هریل ایل
ان از راه هریل است و اکان کوک که دلیل بون قیل است در هریل هریل
یام ایچی هفتم باشد دلیل کند سایل بون ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
وی سفلیست دلیل ایل
که مانچیل ساله ایل
کوک دلیل ایل
خاله دلیل باشد و بکر دلیل ایل
و ز هریل دلیل باشد یاما بون ایل
در هریل هریل ایل ایل

خان

بود با مراجع و ساقط سبک و بیلیل ایل
و بیلیل ایل
بطال و چتاری همیشیم السعاده نکان هن کدام ای ای و تایشیش را شده و بیلیل
است و چاچیا و مخلقا و دلیل ایل
که خلیلیشتر افسر باشد دلیل ایل
و دلیل عایقیت در بیلیل بود ای
بیلیل کا هریل ای
و اکن هریل دوختیش را شده و کا هریل کند و اکن هریل داشت باشد
داقیکه بادلیل ایل
اوکن هریل دوستیل سفلی باشد ای
که هریل ای
و ز هریل بیلیل ایل
خداوندان چکو ز بون سکن دلیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
وی خیزی باشد و خداوندان چکو ز بون سکن دلیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
و ز هریل بیلیل ایل
عین شخراهد ایل
باشد دلیل ایل
یاری دیکان باشد دلیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
باشد دلیل بون دلیل شرخ سایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
بال قاییست مقابله و مقابله دلیل بون ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

شرکت او شنی پروری دلیل بر این صورت است که معمولی باشد پس از نظر کوئم که ایسا یا ایسا برای
 شنی عزمی است یا نچون دلیل بر خانه خود است دان یکی که عزمی نیست درین
 خود است حال که اخیراً کند شنی غیر از خوبی بود و چون هر مفصل بخطار باشد و
 عطای و صاحب طالع و دلیل است با این نظر و من

 او همچنان است و متعاقباً حل و طلاق است فی الحال
 اتفاقیل کند در کارهای اکاره از زبان بیانند
 از پیغام و شارعه، معمول شفعت و غار عیاش
 و پیغمبر میشین ایدی بواسطه این کارها جایز
 است و در طلاق است و بیواج از این اینست
 و خنکی باشد و همچنان بیوی ایماند
لایه و زیر در بیان این بیانست عدم اکی
 سالم سوالات کند از مال اکیه مصلحت باشد و
 حسنه و مساعده و در نایاب و نایار و بودجه
 مال یا باید و دلیل دولت باشد و این تحریر و ماده ایشان و قوه کفرت باشد
 دلیل کند که در زیر رفاقت سراسیل ایقون کوک و دلیل مال یا فایده کند
 مثل هم استعداد و قوه آنکه در طلاق بودجه خود خواهد بود و اکیه زیر نهود
 ایکی میکند یا باید و دلیل کوک در سیم و بودجه ایشان و سفر نیزک مال یا باید و چون این
 تاریخ زیر خواهد و اکیه دلیل که مساعده ایشان که خاص است و مصلحت باشد مطالعه جنگ کند
 نمکی که از ایکای خاطر است مال ایشان ایام و بیوسندر لیلی بیوی ایکی چنین
 که ایکای کوک که اکیه نهند پس باید دوام نیاز و خود مانند و دوکان در باید و
 با ایکای هم استعداد و نیز غافل شود که ایشان از در مردم بخواه و قاتکری
 شناید و هم هست چنین ایکی هم استعداد تعلیم باشد شنیش و موت و بیز و لاز
 خسنان شنی و موت شنید با شفعت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 استعداد در بیان ایشان دلیل ایشان در قیامی دولت و معجم مال ایکای ایکی بیزند
 و بی مسداب و عصر کوک که مصلحه دم با صاحب هم استعداد ساعد باشد
 درین میان ایشان
 ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

والله
ولما باست وفوق الامرين دليل كل ركيزه ورمادي كالماء وفاكه حال هرجل انت اسأته فلما
انسست دليل كل ساكته وارزاني ديكير من زرسنار مال جباره انهر بخاره دليل اغطاخه
بهر زدن بايد او راه قوه ذاتي عصبي وحال جابها او هر قوه هر زين جون ساعد بورديشار
ومن ايد او در فون وحد ديلجاوك مال جباري من مستد بجهت جباره ورزايد فله راه
نظري يعطيه درجه خاره دوم ودر جابر داره دم اكتير بعطيه در منفصل وده
اذ عيمه بالا باده ومر منع اذ ايجان ساطل بدوره ونهجه باطر بوره يادله جه خانه زاده
دليل است بزيانه ديفي ورسارش عماله سود بعانت وكمه تجهيزات الملاع منفصل بوره
وارغونه سر برخ باشدده هر جكم داره وراجه لانا باشنده دليل زيان ورفقان بيد
واکي برسند که پع واقع شده ياسه کو صاحبله وسامه غفت بممقن باشد دليل بيع است
وکي اونه در هر مقدمه العالي است تايدله بوره وعلمه وسعدان بوره تاظله باشند
هچون که خوش بخوبی شده زياره اړه طاف وي سود کند کوي برسند که زين ده کاهه دار
پاپهه و شم کو صفات طالع وترقی پيشک حلال باشند ببعض ممقن با شمله مطاع کاهه
که بايد باشت ور تغير از خاله باهله ره جتن کوي برسند که اين مطاع دبسوه هر خوش
باين زين بنيک جفاله وصاصه دعوم وقتنه کل کم که قوه او بعثه است وکي دليل ايش
پاکه کر دليل از ساقله ميل و نکند يابوکي ممقن خرد که در و تکل و باره شف و ديل
دليل است که بسوه در خوش شئوه وکي در مايله و تباشمه بآدمي نفعه در سو و دن
واکو دليل بازند پاهمه باهله و تباشله ساقله و ساقله دلیل کوي کي ممقن خود که ساقله شئوه
از زان هر خوش شئوه متمدد کوي برسند که زيل اړچ سهه و اړچه جه باشند که ديل اکو کي
ولهه دلني مال است يعني خداوند وهم اړکه مهه عنی بدريونه يعني از کلام خار
محج اه است زيانه ماله بايد از اه سرت بازه کي رو رسه پاکه کشي شه طاعه بوره با
خد و نه طاعه باشند دلني که دلني ماله بايد از کلامي باش و اړه اه کي در دهه باش
ساړه بالعزم رسه هر سرت نقله کند وکړي رسه بوره تبرداره و همان دهه و سرقنې یک

بناء شردا كرخن رحيم رام باش ياخلا و نجبار بور زا يهمال از سبزه روبار شون
و هم هر چند تار حکم کی مسلک او خواهد بدل شد عال باسای بود است اینجا باش توپه
او را ماجعله مغلق بود و بليل بالا باساي في فرشانه دل و اگر ليل عاله و بند باشد خوش
و ساعد بور در هر چند دليل کند که سايل امايل بير فرزانه دل و اگر ليل عاله و بليل
و بند بور باعغبي باشد دليل بور من اند عال و كما باشد که بيل عاله عقوله باش
چه بري عال باشد دليل کند که سايل و روزگار همچو عدها صل کند و چون بليل
مال باشند بنشونه و داده که سايل بري سكعي عال باشند مسلک
اگر سفرا کند همراه از عال سلطان رود و در باره بيش خدا و ندان طالع و خدا و بند
و سلطان است ايشکي يك رقصانه بيقتله باشند باشند سايل از سلطان ازان ضليع
مال باشند و اگر ليل عال با خداوند و سلطنتها با امثال باشند بيش کوکي گردش
ما نقل کند یا چيع دليل کند عال باشد از سلطان پس اگر اين نيز باشند بيش کوکي
طالع و افتاده بمقتلها بند رفعه عال با پايدار سلطان و اگر همان را بشکد کمن کوکي
مال از سلطان بناله مسلک بند باشند بيش بعده از اسما و در درجه شاهزاده از ملکه و زاد
و زده هم تاذين فهمي با اباين اهضي بور زنب تا و در هر جهت ها طلب زين بور و از زين
در هر تازه خبر صاعده اهون من مسلک عزیز همچو ايشک که بکسر ليل عال بور
علاء عطیه شفیع هر ماله هد بکسر منتهي بشار میکي بهم عطیه صرف میشوند^{۱۲} سال
و عطیه صرف هر معز^{۱۳} و عطیه صرفی نهرو سال و عطیه صرف عطا داد سالانه بچو
دم را پيشنها چونه با خوار را که باشند بکار اینها باشند ابرار که بور را بمنه کهنه شون
مثال در و زهر شر سپاه شر هنای اهبار است^{۱۴} سلطان سلطان که بکسر اهبار
که بليل برسنند اهبارها از فتح اكر و شر سلطان شر و هر عرب و اهار هفت شر از زاده
بر اهبار بور بر عطفه و اهتمام و دست کارا ششم و العصر اهبار اهله زاده بمنه بکسر اهبار
و همچو اهله و ندان و هم در طلاق است در هر بور هر چهار هر سکه عال باشد عده میان

فایدک باید مثلاً اگر سند از کسی در یاریم و سند است یا نه بکش خواهد و خواهد بیکار از این در صاحب ایتم مصلحت باشد بنظر وحجه میان سابل و فیلم را درخواهد و خواهد دارد و اگر بکش نیست مصلحت بود و دفعه نباشد اگر جمله ای از اینها میان مصلحت باشد و اگر صاحب ایتم مصلحت باشد بنظر وحجه دلیل اینکه سابل را در دست دارد و اگر هر چیز باعقول ابله طالع نکرد بر این دلیل دفعه نباشد دیگر نکرده باشد این اگر کسی ایتم پاره رزی داشت مصلحت از این را در خواهد و خواهد کرد و اگر خلاصه داده باشد سعد باشد این را در خواهد رسانیدن اگر مؤلف حالتی را در خواهد دید بجهت دلیلی که دفعه نباشد و خواهد معلم عن صورت طالع ایتم بروج و سیم برخورد و درج دلیل این را در خواهد وصاحب ایتم چون سعادتمند است در وحجه اما این را متعجب است کی منعه این سعد مضر نداشت حد و ساند و چون مصالح طالع و خوش چیز کلام صاحب ایتم منتقل نیست و صاحب ایتم بطالع نافرمانستند و دفعه ایتم نداشتند
بر این سابل باسابل و فیلم و خود و خود و خود
ام ایتم شرط دویم و سیم بجهت دلیل دفعه
که ستدندند باشد بجهت دلیل دفعه
و هر وحجه دلیل دیگر بر این سابل
باسابل کند از وحجه دلیل دلیل

<p>هر دو نظریہ کے مصالح طالع و نہ است نظام و کھاست اسلامی فقہ قائم یا یہ دعا زان لکھ کر یہ کچھ نہ دیا پیدا کوئی کام رکھیت تیرزہ رکھ کر عالم ہے اور جان</p>	<p>خواہ دست علیہ سونی طالود ہر ہزار کشش بیسے خارجہ حکم کر کر کوئی سالانہ وہ نہ مان کر بیسے ہر ہزار کوئی جانہ رکھ لے درادہ کوئی سب سے بیسے کو اصل اپارہ رکھ کام بر سر سے وہاں پہنچی وہاں اپنا منصب سینہ و اپنی لائیں دیں میکدیکر بیسے کو کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی کیمیہ پاسند دو یا بلکہ کوئی ظاہر کیا جائے کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی مکدیکر بیسے خدا شندہ بیسے کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی وہیں بیسے دو حصے پاٹھ و دو حصے چند کو کب پاسند دلیل کیمیہ اور دلیل کی وہار بیا اندھہ کوئی کیا بیسے میں ماشد دلیل پر نہ رہ کر پاسند دلیل کر کر بیسے کہ بہرام راحال ہیت بن کر دویں دلیل پر نہ رہ کر اول دلیل پوچھو اک خی بھو پاسند نہ رہ کر دو اک سب سریم کوئی بیو اک صاحب ہمہ وہ کوئی کندھ پر الشیر و محشر و راجح و عت الشاعر و در هو طو نہ عالہ سلیمان یکنیکو بیو و اکو نہ سم در و ناشیکی باش و مقبلاً خلدن لہلات پاسند و سوت و در میان نہم و اک بیو نی پاس عملی جملو اک دلیم در شرف و بور اسکلی پر راجح و موقوفت نہیں کرد اک صاحب ہمہ دیسی پارہ پر یاد برداشتہ پاسند دلیل کیکد کہ برادر نہ دھر بیو کی اک رائے کو جمع کا حصر کیا جئی کیلئے اک شہر پر سبب دشمنانہ نہ دی و پاسند پارہ زندگانی مظلوم اک بیو نہیں اک اور ورقہ اک امید بیو پارہ مکدیلیل الہ و صاحب اک اور اک افضل یا بعض الوقت خدا داشتہ اس دلیل کی اک امید سایہ و سر ہے ایسے بور دنیا پر کی کسی کھنڈ نہ کھیم ناطرا شہر تیلہ شیا بیت لکھ کر محنت بور جان کر صاحب اک امید بیو اک افضل اک بیو نہیں بور اسقا ملکا اک امید بیو اک امید اسچا خاصی کر کر وہ اک افضل کیتے جاؤں اک افضل</p>
<p>2 ناظم</p>	<p>وہ</p>
<p>لکھ کر یہ کچھ نہ دیا پیدا کوئی کام رکھیت تیرزہ رکھ کر عالم ہے اور جان</p>	<p>خواہ دست علیہ سونی طالود ہر ہزار کشش بیسے خارجہ حکم کر کر کوئی سالانہ وہ نہ مان کر بیسے ہر ہزار کوئی جانہ رکھ لے درادہ کوئی سب سے بیسے کو اصل اپارہ رکھ کام بر سر سے وہاں پہنچی وہاں اپنا منصب سینہ و اپنی لائیں دیں میکدیکر بیسے کو کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی کیمیہ پاسند دو یا بلکہ کوئی ظاہر کیا جائے کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی مکدیکر بیسے خدا شندہ بیسے کوئی سب سریم اپنے پیشہ کی وہیں بیسے دو حصے پاٹھ و دو حصے چند کو کب پاسند دلیل کیمیہ اور دلیل کی وہار بیا اندھہ کوئی کیا بیسے میں ماشد دلیل پر نہ رہ کر پاسند دلیل کر کر بیسے کہ بہرام راحال ہیت بن کر دویں دلیل پر نہ رہ کر اول دلیل پوچھو اک خی بھو پاسند نہ رہ کر دو اک سب سریم کوئی بیو اک صاحب ہمہ وہ کوئی کندھ پر الشیر و محشر و راجح و عت الشاعر و در هو طو نہ عالہ سلیمان یکنیکو بیو و اکو نہ سم در و ناشیکی باش و مقبلاً خلدن لہلات پاسند و سوت و در میان نہم و اک بیو نی پاس عملی جملو اک دلیل در شرف و بور اسکلی پر راجح و موقوفت نہیں کرد اک صاحب ہمہ دیسی پارہ پر یاد برداشتہ پاسند دلیل کیکد کہ برادر نہ دھر بیو کی اک رائے کو جمع کا حصر کیا جئی کیلئے اک شہر پر سبب دشمنانہ نہ دی و پاسند پارہ زندگانی مظلوم اک بیو نہیں اک اور ورقہ اک امید بیو پارہ مکدیلیل الہ و صاحب اک اور اک افضل یا بعض الوقت خدا داشتہ اس دلیل کی اک امید سایہ و سر ہے ایسے بور دنیا پر کی کسی کھنڈ نہ کھیم ناطرا شہر تیلہ شیا بیت لکھ کر محنت بور جان کر صاحب اک امید بیو اک افضل</p>

مکرر می شود و سبز خیاری کو اضافاً بیند و بکشید و لوبنده بچه طالع با خلاصه اندیشه
سازان از این روز تا هم اینجا نمایند و بچه طالع با خلاصه اندیشه
سیم و قدر اور اینچه بوده اند و بیرونی نفل خواهد کرد اگر این بجز که هست فیض
حال است و در هر چهار چند هفته بیش از نصف است که اولیل با اولین بهینه باشد و آنها
بچه خواهند اینقل افتاده فیضی را باشد سایه های جایی که از اشتن طبقه بوده
لیلی کند که خدا و زل طالع باشند با هم از خدا و نزد ساعت یا همان وند سیم شنبه
کوی رویکد باشد ولی این دلیل این که خنی بیان کشیده باشد و بعد متعاقباً متصل باشد
سایه های اینقل کردن هست بوده و اگر از سعد بارگشته باشد و خود متعاقباً باشد
یا شمع سایه های بروزت اینها هست بوده اینقل کش اگر منسناز طیبه بوسطه
ماله ظرف کند اگر سعدی در بیرونی یا احوال و زندگان اقصالت دیسیعه ان داره هفت
دوست است و یار ادبی و دلخواه این را باشد در رفع کویل و باعث طلاق پسند
و زیدان میکند سر والصدق للهز و کند که وعده و عاص طالع و طلاق بیرونی و از خود
در را باشد و پیکان دن و بکد بکر که در زلیل الوت باشد متعاقباً بینهایان خود هست
بوده و اگر که این را باسحاب طالع از دن بکد ساقط متعاقباً باشد و همین مقول بوده اند
خرم و عنشت اگر پرسند که خرم امده حق است یا ابلل بنکن بدیل طالع و تهره
کام از سعادت پیشتری و در عرضی که این را باعشار دن که ساقط متعاقباً باشد
در وید این دن از این خرجی بوده ولیکن تمام نشود و بعضی راست و بعضی باز
ابو معشر که بدیل هم که هم این راست اول هنر دویم در حمله طالع یعنی سعادت طالع
چهارم سعادت اخبار و این را که بوده و زان از طعامه که بکار از طلاق بیکند سه هم
از خدا و نزد هفته که تا خلاصه هفته طلاق بیکند و دیش مخالف هکذا کدام از
نانی ها که از توپا این دلیل هم برآید است و دیابد اینست که خجل مادر است
در هر کار و هشتی صادر است و همه کاذب و مشی و قرق صادر قند و غطره از

کی اک بکر و یعنی اور اصل کا ذی همارہ ماند پس کو لیلی خرم پندرہ باشد از کی کبی
پاگز کو اکب کد در برج معوج الطالع بود پاگز برج منقابل بیانڈا بول و ساقط باشد
خاصہ کر کعنی باشد خود رونج و دعا اقسام نیک کدام سننا و ایسنت اکو رن بود
از احتراف و محبت و خر عین خر حق بود و سرت و کچھ لای ایو ایشان بال بود
واکن خداوند طالع بمحجه الشفاعة و داد خیر بیناں ماند و بیره کن ظاهر نہ شود اک خداوند
طالع در برج جمیع معوجه الطالع بود در بیل و کھبر در عشت دیکھ رہا ساعت وقت
مندن کما کن اکو بعلہ بہ جہا زایل بوم مثل بیم و شم و خم و لذت ہم خیر بہ است اسست
و اک خداوند ساعت دی برج سعکل بور خرم راستو بون و اکو ٹھنڈی نامات بایار جس دی
بود و ماہ سعدی بیوند لاروان سعدنا طاطر طالع خرم راست بود و اکو برج بخی
بود خرم برع بود اک طالع برج سبقت باشد کیا خالی اللہست باشد یا مسند دیا ماحب
طالع خرم برد بارجاچ خرم برع بید و کو ما بخی بیوند لاروان خی خداوند خاتما بع
خرم برع بود کو ما بسعدی بیوند لاروان سعدنا برع باساختد بود ااظناظ بار برد بھی
بود خرم برع بید و کو طالع برج معوج الطالع بیماہ دی برج معوج الطالع بیخ
قیامت المجر و مسقی مصوی از مصادر ای طلاقیل رسک کہ بیان ای ای ای ای ای ای ای
طالع و قز پس کی فتنی تکمیل کی باشد کہ در الاما سعدیا و تلیا ای ای ای ای ای ای ای ای ای

بهر طالقنا و نظر خود رو ضمایع درخت بخوبی سلک از پرست که لایخ صنایع بنایت پیشید رفته
بنایت بدینه بنا بر تکمیل و تغییر آن که کس سد بود بنایت بین رسوب و اکران بعد مذکور شد بود اما مادا
بنایت تو غفت است باید این سعدیت برای این شرایط با این اطمینان نهیج خود شدند و از کمترین خواست
سعی کنید از این سیمه با خواصی باید مغایر شد این بنایت را لافت سرمه از ازان کنند و بود از این داشت این از
سازه ای از سیمه ای از این طبقه بود و از کمترین خواصی بود این سیمه با این کار برای سرمه از این داشت
در این فضای بنایت کم بود و نظایر مخصوصی نداشت بلکه از این خواست که این سیمه از این کار برای سرمه از این داشت
که در این فضای بنایت بود و از این نکته از این نیزه بنایت بسیار احتمال نداشت و همچنان در این داشت این ایام
باشند و از این خواصی بنایت بود و از این طبقه و از این طبقه کوئی نیزه را مشاهده نکرد از این طبقه از این
فضای ای از این خواصی بنایت باید باشد و از این طبقه و از این طبقه کوئی نیزه را مشاهده نکرد از این طبقه از این
بنایت ای از این خواصی بنایت بود و از این طبقه و از این طبقه کوئی نیزه را مشاهده نکرد از این طبقه از این
آن فضای ای از این خواصی بنایت بود و از این طبقه و از این طبقه کوئی نیزه را مشاهده نکرد از این طبقه ای از این
سلک از پرست کاری خواهد بود و قیمتی سیارا بسیار بخوبی سرمه ای از این کار برای سرمه ای از این داشت
عطایی کی اوچیله داشت بدد ساری بردیده همچنان این سیمه ای از این خواصی از این اندیزه بود و از این کاری
که در طالقنا ای از این خواصی بود و از این خواصی ای از این خواصی ای از این خواصی ای از این خواصی
پیشنهاد میکند و از این خواصی ای از این
چنان این خواصی پیشنهاد میکند و از این خواصی ای از این خواصی ای از این خواصی ای از این خواصی ای از این
چنان ای از این خواصی ای از این
و از این طبقه و ای این خواصی ای از این
ای این خواصی ای از این

و در کن و داد اصل طالع و در حین پیش بود اما از زور تند خواسته بود و درین هنگام که بزرگ او شد درین هنگام که بزرگ او شد از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که حال بود که از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که منش حل بود خود را خود شد و پیش از درین خواسته بود که مخلص است که مخلص است که شرکت کنم که مخلص است که از این داشت که مخلص است که همین دلیل ساخته و قرآن نیز این دلیل است که مخلص است که دین پسونه نمود و عین این دین پسونه نمود و بخوبی چون خلاصه طالع دین که از این دین پسونه نمود است با آن دین بخوبی چون برای این دین رسول کن و از این دین پسونه نمود با این دین طالع این دین این دین رسول کن و در ورقه شواکر دنیا را اینجا کشید که از این دین طالع این دین رسول کن و این دین طالع منصف بود از این دین پسونه نمود است با این دین طالع این دین رسول کن و این دین طالع من و دانش هر چیزی را امده این دین رسول کن و این دین طالع که از این دین پسونه نمود و صاحب این دین پسونه نمود و ناظم این دین طالع و قدر داشت که میگفت این دین بس مقفل میشد گفتن که بسیار اعیانه شریعت این دین امد اینجا بود شکر ریکار طالع از حاکم از راز این دین
درین هنگام از این دین پسونه نمود است با این دین طالع و درین هنگام که بزرگ او شد از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که درین هنگام که بزرگ او شد از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که اطالع درین هنگام که بزرگ او شد از این دین طالع شیوه رسول را میگزیند باز کشت و از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که طالع از این داشت که شرکت کنم که مخلص است که این دین طالع

وچون شتری بر طایع راه است گفتم در لار ترتفع کل این من و دیگر یکی که خانم رفت و این کجا
در روزه شتری ۲۳ آذر همان ساعت شکار قصه سیره **شکل** زاده و مکن بسیار کند چون کجا
نامه دارد باز و اینها هم درین کسر را در نامه داشت اینها از شکار خود شدند و از شکار چون آمدند
از آنکه طایع در راسته پروره لبی طبلات و دیلی خواه و نطباع و اینکه یکی هم از میمنه و است بد
آنکه است که ناامر مررت و دلکو یکی هم از تو یکی میمنه و خدا و خود از میمنه و دلکو
باشد و خواجه از تغطرس دلیل نیک و دسر نیاز از اینکه ایستاد خال ایشان دلیل نیک و خواجه که نیاز داشت که
خانم بین از طایع راه که هزار زاره جنس بود که اینکه هم از اسراط ایشان که دلیل نیک و خواجه از دیدجه
هر چشم در کش و نظر خود و نامه هم چشم از نظر خود چند فایده باشد و بدلی از این راه را داشته
یابی با اینها را افضل و اضرور نمی بود و با اقباله بدلی کند و اینها از میمنه خود را کنسته است
و بدلی کیا و از اکمل شنا و معرفه است اگر اینهاد از سعد معرف بود و این سعد بدلی خود را کنسته
بین این از جای ای اینها از جای ای اسراط ایشان با اینهاد میمنه خود و اگر اینهاد از میمنه خود از اینکی
میقدار ایهاد است اگر اینهاد از میمنه خود ایشان بود از اسراط ایهاد باشند که اینهاد از میمنه خود
لزی بدلی از شمشیر ای اینهاد ای
سلماست و دلیک و مصلحه بدلی با اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای
در وقت بودند با اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای اینهاد ای
پاره بودند و اینهاد ای
از طایع یا از غاره همچنان در لار نامه و خوش دوکی بود و سلیمان در حکم اینهاد ای اینهاد ای
از طایع یا از غاره همچنان در لار نامه و خوش دوکی بود و سلیمان در حکم اینهاد ای اینهاد ای
و اینهاد ای
ای اینهاد ای

حتیب غطاء را لحقوقان و فراز در سده و رواده ارسنه **اکر پسند** که ناده ملت از دست
اکر صاحب طالع در دوست **ایگل** هفت از سیار هنر خود و داکر سیم **ایچ اعا** بله شناخه **بل**
و اکر در هیجان **ایلی** از تجارت کارکنی شنیده از دکور خود را چشم بازی سیار چون در خود
و اکر کشش را پایی او را پیرزیده با استدلال در حقیقت از بکسر لفظ کافی باز نهایه ای اینجا را صند
و ده هشت مردم زرده و مشرد **دیگر** عجایب در قلم از سیاره زیره و در دهد خود بیاره
پا از سوون یا کرمانه و رازه دهم از کسری همینه را ماروه و هفت سه از عاریه بینه در دار و از منه از نهاده و زنجه
اکر سعد را طایه باشد **ایگل** هفت باشد **ایک** سیم **ایچ** هفت باشد **ایل** هفت طبیعت ملطف
اگذ بایه سه کاره شفاه باشد **ایک** سیم **ایچ** در قلم باشد **ایل** هفت خوش باشد **ایل** هفت طبیعت
طبیعت **ایل** هفت کاره شفاه باشد **ایک** سیم **ایچ** در قلم باشد **ایل** هفت خوش باشد **ایل** هفت طبیعت
وصاحبه خود **ایل** هفت ناتولن طبیعت خود و اکر خیلی از نهاده سیاره بود و دیلم است بیشتر **ایل**
سیاره و هفت و هیج هفت برای کار آن و کنده و کار در وسط الای اسد و سیاره و هفت و هیج
نمای سیل **ایل** هفت **ایک** سیم **ایچ** که ایسیه عین از تخته سر **ایل** هفت نظر کن بطاطا و دیکه بیل
نمای سیل **ایل** هفت **ایک** سیم **ایچ** که ایسیه عین از تخته سر **ایل** هفت نظر کن بطاطا و دیکه بیل
شیاست و دعا صحبه عاشق و دعا صحبه عزیز و دعا صحبه عزیز و دعا صحبه عزیز **ایل** هفت **ایک** سیم **ایچ**
خیلی ناطق بود و مهربه شیخ بود و اکر صاحبه عاصمه **ایل** هفت خوش بود و دیلم است بیشتر **ایل**
بود و اکر در هر دو خوش بود **ایل** هفت پاچان ناظر خود بسته بخ و **ایل** هفت بود **ایل** هفت کاره و زدن
حکمها **ایل** هفت **ایک** سیم **ایچ** که نادر سیاره بینه ای باشد در باش است و دیلم است بیشتر **ایل** هفت
الای ارض نهاده **ایل** هفت **ایک** سیم **ایچ** **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل**
دیکه بیل که کاره از دویب مخصوص شسته و دعا صحبه عاصمه **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل**
و کرد بین و اکر در ارض سعیه باشد **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل**
حیلی **ایل** هفت **ایل**
در هیجان **ایل** هفت **ایل**
باشد و اکر پایه دیل در سر طایه باشد **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل**
و اکر پایه دیل در سر طایه باشد **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل** هفت **ایل**

چار سرمه مسدود و نیز پت کو زیر بسته داشتند و همچنان راند و کراوه و چاهابهاره
و درین چنگ بروکس ریزی از این سیچارهای سرمه و لشکن کامه مغلق شد و نیز وقوع
بین داشتند بلطف عقق برخیزیده بجهات یاریز در کمر و خوش و خضره و شد و میباشد از جزو
داسک و بجهات غربی بجزیه بجهات درد را خواهد بخواهد و اغذای از این لامپهای از دوباره
و چهار سایر بجهات داشتند بجهات درد را خواهد بخواهد و اغذای از دوباره
بین چهار پرلز اتفاق نمیباشد و افتاده در رفعهای دارهای راند همچنان روز و دوست دلو
ما برده مثلی اینها برقی پایه و قصبه و دره کعبه باز اتفاق اند که این بینی خلیلی دست و دست
برویه اتفاقی و اینها **سلک** است که بزرگترین کامنه یا کارکرده است یاریز شد و میکنند که زیرینه از
یکدیگر نهاده طبل و بدران که کسب کنند از اینهای میخانه های اکثر شرکت شده چنانی سرمه دیده
باشند و اگر من دسته بینهای پراند **سلک** است که بزرگترین کامنه اینها را در مردم داشت
باشد و در این دسته بینهای پراند بیشتر باشند و در این دسته بینهای پراند که میگذرد و یا میگذرد
زیرینه از **سلک** است که بزرگترین کامنه اینها را در این دسته بینهای پراند دارد و در همین طبل اگر سرمه
منع شد و همان دسته های سرمه از اینها بزرگتر باشند و اینها که از این طبل ایجاد شدند
طبل را باز و دسته بینهای ناظم و دهان از خاصیتی دارند که بینهای این طبل از اینها میگذرد
الا ارض باز شد و میگذرد که بینهای این طبل از اینها باشند که بینهای این طبل میگذرند
باشند و لیکن همچنان که سو و اگر ترقیت این ارض بینهای بکوکدست اند و دسته های میگذرند
دیلیل همچنان بود و اگر ترقیت این طبل از میلیون بیان از اینهای سرمه و زیرینه اینور و زیرینه اینور
از چهار سرمه باشد و اگر ترقیت این طبل از میلیون بیان از اینهای سرمه و زیرینه اینور و زیرینه اینور
مشتمل و طبل اینها بود و دسته های اینهای سرمه باز هم میگذرند و اگر همان حباب طبل ایجاد شد و بینهای
بینهای این طبل و دسته های این طبل بینهای بود و در بینهای این طبل از اینهای سرمه باشند
نا ظریه از اینهای سرمه اینهای سرمه باشند و در و دسته های این طبل ایجاد شده میگذرند
نظر چنان از اینهای سرمه و میلیون از اینهای سرمه باشند و اینهای سرمه باشند و اینهای سرمه باشند

لوجه حیات	لوجه حیات
میان اکھاں پر کوچک سارے گزراہام بیان کئیں مثاں	و خشایا کہ جو پیروختم برائے گزراہام بیان کئیں مثاں
بیٹن اکھاں پر کوچک سارے اندیزیاں طالع کر کھینچتے	بیٹن اکھاں پر کوچک سارے اندیزیاں طالع کر کھینچتے
بڑو ہمارا صد طاعون نہ ہو و دناری سبب نہ ہو و درجہ	بڑو ہمارا صد طاعون نہ ہو و دناری سبب نہ ہو و درجہ
ماہدہ است و مادہ رہ عقاصلما غتابہ بیل کھنکہ ان	ماہدہ است و مادہ رہ عقاصلما غتابہ بیل کھنکہ ان
بیماری زیست و دناری سببکے نہ ہو و درجہ	بیماری زیست و دناری سببکے نہ ہو و درجہ
و اسراخہ اسست و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	و اسراخہ اسست و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
زیبر کو سوچنے دلپل کو سوچنے اسپر دلپل سر پارش سوچنا کو کرم جو ہو کریں و دنارست	زیبر کو سوچنے دلپل کو سوچنے اسپر دلپل سر پارش سوچنا کو کرم جو ہو کریں و دنارست
از غذیہ عنز جنہیں سبب سوچنا اسچہنے ضارب دنارست	از غذیہ عنز جنہیں سبب سوچنا اسچہنے ضارب دنارست
خداوند را اسراخہ و فریزان اسراخہ کیے ماہ از منصر عصوف اس دنارست و دلپل کو زکر	خداوند را اسراخہ و فریزان اسراخہ کیے ماہ از منصر عصوف اس دنارست و دلپل کو زکر
بیماری زیست و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	بیماری زیست و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
طیل اسست اس سبب سوچنے دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	طیل اسست اس سبب سوچنے دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
عاقبتہ اسست اس سبب سوچنے دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	عاقبتہ اسست اس سبب سوچنے دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
و عطاہر مکر و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	و عطاہر مکر و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
و مقابلاً غتابہ بیلی اسراخہ اسراخہ کو کرم جو ہو کریں و دنارست	و مقابلاً غتابہ بیلی اسراخہ اسراخہ کو کرم جو ہو کریں و دنارست
ماہادہ است و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	ماہادہ است و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
شوشنہ دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	شوشنہ دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
رہنہ و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	رہنہ و دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
و حداستیہ نا بدیل کو کرم جو ہو کریں و دنارست	و حداستیہ نا بدیل کو کرم جو ہو کریں و دنارست
شوشنہ دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش	شوشنہ دلپل کندک کہ بیجا ریلی زکر کھری قیاش
اس کی سیکھی کو کرم جو ہو کریں و دنارست	اس کی سیکھی کو کرم جو ہو کریں و دنارست
معیج از زادہ مصنوعی اس دنارست	معیج از زادہ مصنوعی اس دنارست

در راهی ممکن است و خلاصه طالع و دلایل از
ارست بر سرین بیان طاره و بیعت مخوب بر پرسیده
که پس بجا برای کوئین در ده و کمال را که خلاصه طالع
ششم از است در طالع طالع است بالاین در شر و کمال نیز از
لذت بازیخواه و مفاسد این است پس پرسیده که از زاده
نهاده این چیز میباشد که از این مفاسد نهاده طالع است
درازد هم راصح یا نیز و کفیم از قدر مفاسد از این موارد است این هم یعنی پرسیده بین
پس پرسیده که چنانچه چنانچه با این مفاسد نهاده طالع است از این مفاسد
طابع مغایر میگیرد و نیز موند باشد از اینکه بیان پرسیده که این مفاسد از است شر از است در شر از است پس پرسیده
که این چیز میباشد که این مفاسد از است در شر این مفاسد از است شر این مفاسد از است
کفیم این چیز میباشد که این مفاسد از است در شر این مفاسد از است شر این مفاسد از است
وصاحب ششم و میگیرد طالع و صاحب ششم کفیم سه است بیان از اینکه منی نظر
خیان و جیب بود و مخصوص عین الحجج بود کفیم این چیز میگیرد پرسیده که وقت
سرمهک باش تکاه که میز فاعل طالع هر سه است مقدار این کفیم که در این میگیرد
روزیم یعنی میگذرد این مقدار این کلین بین مقدار این کفیم کشیده این چیز میگیرد
پارندیم درست همیم مولها است و موله را در روزیم از است و موله از است از شر از است و موله از
اسه و میگفتند تعالی مسلمانیده از اینجنت اول نام نزدیک کارلوس ملحد چفت
برز طالع از است چیز میگفت که میگردیده این است پرسیده بین میگیرد میگفت
که میگذرد از این از است و موله از است و موله از است و موله از است و موله از است
باینی این میگذرد این از است و موله از است و موله از است و موله از است و موله از است
بود میگذرد این از است و موله از است و موله از است و موله از است و موله از است
باینی این میگذرد این از است و موله از است و موله از است و موله از است و موله از است
بود میگذرد این از است و موله از است و موله از است و موله از است و موله از است
دستور و اکرم صاحب طالع داشتم باشندیمه بدهد و داشتم باشندیمه داشتم باشندیمه

٧١ **ششم** اکرم صاحب که در این از است باینند نظر که اکرم لیل ز مسد بود پس بر پرسیده

بود میگذرد از از است و اکرم میگیرد است ایکی بخوبی بود و لیل ز در دخان
ششم سه از خانه از شر و موله از شر اکرم پرسیده که از موله و مخصوصاً اصلی است بیان
مقدار این کفیم از شر و موله از شر و اکرم شر از است و موله از شر از است
ان دزد شهر و مورد و اصلی بود و اکرم طالع پاره همین که میگذرد این میگیرد
و در بیرون و اهر از و علیق بود و نه میگذرد این میگیرد اکرم میگذرد این میگیرد
وقتی باشد میگذرد این میگذرد اکرم میگذرد این میگذرد اکرم میگذرد این میگیرد
الشما اکرم پاره همین میگذرد اکرم در طالع این که بس حد باشد باین این میگیرد
اخیزی باید بین اند و اکرم کنید و اکرم در طالع این که بس حد باشد باین این میگیرد
لیل ز بی میگفت باش و اکرم از این ماده علیا شر و مخصوصاً این که بگذرد از شر
باکو کی چنان و مذاق این شر ایشان این که بگذرد از شر و زدیل ز ایشان این
که بگذرد اکرم در بیرون ایشان ایشان بود و اکرم که ایشان بود و اکرم ایشان
باشند و چون ز بیو شو باشند بگذرد ایشان بود و اکرم ایشان بود و اکرم ایشان
و نه لایت در بیرون حمل باشند که بیو ایشان بود و در ایشان ایشان
که دزد دوست است بایشند بگذرد ایشان بود و اکرم ایشان بود و اکرم ایشان
بدیگر ناطرا است با اینکه بیل ز در ده خدا است بایشند و اکرم ایشان
طالع باید لیل ایشان ایشان ایشان دشمن است و اکرم ایشان در طلق طلقه بایشند ایشان
دشمن ایشان
باشند و اکرم صاحب که از موله و مخصوصاً ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
باشند که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

٦٢ **ششم** اکرم صاحب که در این از است باینند نظر که اکرم لیل ز مسد بود اکرم ایشان
چیز ناید و دیگر از است و اکرم میگیرد است ایشان ایشان ایشان ایشان
که گفتند درین خیز بایشند و دیگر ایشان ایشان ایشان ایشان
با این اینکه بگذرد از از است و موله از خانه از شر و اکرم که بگذرد از از است
بیش از اول بیش از این شر باشند و ایشان ایشان ایشان ایشان
باشند و اکرم در طلاقه بایشند و موله ایشان ایشان ایشان ایشان
که از دزد که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
باشند و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
باشند و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و میگزند و ز تلک بایشند و موله ایشان ایشان ایشان ایشان
بایشند که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
شون دزد سره میگزند و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
بیش است و موله ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و میگزند و ز تلک بایشند و موله ایشان ایشان ایشان ایشان
بایشند که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
شون دزد سره میگزند و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
بیش است و موله ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
روز مرد سفر و دست بود بگزیر که ماصکلایم بیش است در ده مصوی ایشان ایشان
اکرم پرسید که در کمال بیشند که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
که دزد ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
اکرم سر که دزد ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
باشند که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

رست باش و هفت جاید و رکوب پس از دسته ایش بود یا بع شوی از درز کجا
مشت و رست باشد و شوی نیست بلطف این سیاهی ایش برای رکوب بدل و رست باش و هجایش متناسب باشد
و در شرایط ایش و رکوب بجهت خوبی ایش باش و هجایش بجهت خوبی رکوب باشد
متقابل باشند و رکوب را باشند و رکوب را باشند و رکوب را باشند
در کجا پنهان کرده است بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
دلیل است که در دیده در رکوب را باشند و رکوب را باشند و رکوب را باشند و رکوب را باشند
در لعله ایش بکار بر لعله
که هندا وند نماید و در هر راست و برع جایه ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
در جای اینها کاره باشد که ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
بادیز و دیگر ایش بکار بر لعله
کرده باشد مثل باش و غیره مدنیلا خانه و ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
پنهان کرده باشند ایش بکار بر لعله
پنهان کرده باشند که هندا وند نماید و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
باشند که هندا وند نماید و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
شتر و شتر متناسب باشند و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
بر و ناظم ایش باشند که بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
اکنون وند نماید و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
باشند که هندا وند نماید و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
عطر و بعطر ناظم ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
نماید و در هر قدر بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله
باشند که اکنون وند نماید و بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله ایش بکار بر لعله

که در طالع بپا، و در وقتی است که از دزد رفته باشد و اگر هنوز نباید میل مزده نهان اطلاع باشد پس شروع
مانند اگر سرمه که نویشید می باید بازگردان کرده بگوئی مغایر است که از این گذشت در طالع باشند
در هنوز طاری از این هم که اکال بسیار است و اگر باشد بگذشت منطقی است و اگر از طالع اساقط باشند پس طالع پنجه
روت بسیار می تواند درست و دقیقاً بجز شواب و اگر از درست هم متفق باشد بگذشت مغایر است که در هنوز
باشد یا اگر بگذشت می بینند از قرار نزدیک بودند بسیار باید که این درست بسیار بود و طالع
در هنوز باشد یا در این طالع روز بیرون بسیار بیش و اگر باشد فضیله است که در هنوز
در هنوز باشد این طالع روز بیرون بسیار بیش و اگر بعد از هیئت و از سعد از هنوز باشد و طالع
طالع پیش از دزمال روز بیرون باز اور اگر خواهد طالع بخواهد و شفط همچشم پیش از هنوز بسیار
این بود و اگر از این روزه باشد سه ساعه از دنیل بیم به اینکه کنده و اگر در زد بسیار باید که این کنده
نشیلش و تلویں بود باس این و اگر بیچ و غفاری بود و بدشوار باشد از طالع بایم بازگردان کنند و اگر طالع بایم کم کنند
من در حرام مال غیر شفه و هنوز اساقط از طالع و هم السقا در زد بسیار باید جاید و اگر لغتناب
در طالع باشد دزد بیرون بسیار باید بکمال طالع باشند که افنا بودند برای همچو این مغایر است
اگر پسند کار این عالم روز بیرون بسیار باید بسته باشند و بگذشت و هم و صاحب حق در هم
و صاحب حق در هم اتفاق
جود پس اگر دینه امال طالع باشند باقی بتوانند متفق باشند بازگردان کلام قیمتی باشند باید از این
حق فراز صاحب حق در هم متفق باشند و بگذشت و بسیار بسیار باشد و اگر صاحب حق در هم اتفاق
زیست باشد اما ماله اوقت بود که دینه امال از صاحب طالع از طالع اساقط باشد یا باقی باشند
باشد یا در طالع بود یا صاحب حق متفق بود ماله درست دزد یعنی اگر قیمتی که در طالع
بود یا صاحب طالع اساقط و سط اتفاق باشد و بسیار شود از این مال بازگردان و اگر صاحب حق
یا صاحب حق بسیار هم متفق باشند ماله در دیانت باشد اگر سرمه کار این در زد
نمی کند و اند پسکه این هم در هم و ترجیح از نهایات اول اگر از این در زد تعلق باشند نیز

八

فراستم که باید این کوژوز در پریز را داشت و میگفتند که در پریز شده
میگذاشتند و از این قدر خوبی نیز راه برداشتند و پس از آنکه کوژوز را که زندگانی
داشته باشد را بحال تا وقایع اتفاق کرد که گفتند در زمان استیجیده ای و در استیجیده
وارانکه میلار و سپس بجزیت ناظر است لحاظ میگردند که میتوانند این کوژوز را در زمان
زندگی کشیده را است بسیار انتیم باید کوژوز را در پریز و رخا است حدا و میتوانند کوچک
و بزرگ از این کوژوز را در پریز باید کوچک و رخا باید است بلطفاً بیست بام و دیگر اخراج که میگذرد
اطفال باشند باید این کوژوز را در پریز باید بزرگ نزدیک نزدیک میگذرد میتوانند
که همیشه زندگی ایشان را کردن باشند بسیار بچشم کمال ایشان را میگذرد
ماه در بین این کوژوز و رخا و رخا این کوژوز که زندگی ایشان را میگذرد
عملی است هنوز میتوانند بازدید کرد و زمان است که بجزیت کوچک کمال ایشان را
بزرگ و طفری و خصی طالع و خداوندانها کوچک که از زندگی خود را میگذرد
و خذلانش را کوچک کی که نزدیک بجزیت کوچک و رخا و رخا کوچک که در میان استایران و دیگر
وقایع و حکم و درین دید از این اتفاقات را که اماده در پریز است بزرگ میباشد و بزرگ و خداوندان
خواهد ماه و دلیلی عاقبتست که این کوچک که رخا و خداوندان را میگذرد این کوچک میباشد و خداوندان
مشتم باشد میباشد هنوز خضیم کوچک و اکنون هم این اتفاقات را میگذرد و این اتفاقات را میگذرد
ظرفی را داشت میتوانند بزرگ باشند و خاصه و خصیت و ختم در طالع بود خصم میتوانند میباشد و دوستی
بزرگ باشند و خاصه و خصیت و ختم و بزرگ باشند از زمان است زر طالع و دلیل است که همچنان میباشد
پس از این داد و مطالع و درونه بزرگ میباشد و زر و دست و دست معمول و درین شرایط باشند
حضم قوه باشد و از این دنیا باشند و وقتی بزرگ میباشد و در این دنیا معمول بزرگ حضم باشد
پا این دم کوچک از این دم و دلیل که از احمد و حضرت باخت الشاعر باشد میباشد
او صنعتی عجالت میباشد و مکلام از این دم و دلیل که علوی شریعت است **لله** اکبر شریعت است این دم و دلیل
پس از این دم کوچک از این دم و دلیل که از احمد و حضرت الشاعر باشد میباشد

میرزا حبیب و قم در

خواه مانند تقویت است دلیل کنند که جامده مرتفع نیکو برو و از این سبک برهم القا داده ساقط است
دلیل آنکه بر این جا مازنقت افتاده باشد زیرا که در کجا هم کنند که جامد را در کجا نهان کرد مانند
و داشتن این ارزشی از ساخت است که در زیر این دلیل است که علیه پلینی باشد چون
نام صحیح و از این سبک که مغلوب نساخت دست طلاق است بدین کنند که این کمال از خاتمه برهه اش بود
برهه اند و ازان سبک برخیز در پایه ای است دلیل کنند که راه این صفا این مطلع بعصر افراد
ماه باست و در همان مدت عطا شد و در برخیز پیغام دلیل کنند که جامد را بخوبی و لذت برداشته باشد از آنکه
معنی اند بیرون از دهد برخیز بخت الدار است دلیل کنند که اگر انشو و داین حال از این
پیشنهاد مانند **شال** دلیل کنند اینها میتوانند کنند که برخیز اول بخل بور و از نهم
و خان غیری بود او را دلیل کنند پس نظر کفرم که برخیز است و درین القا داده و منبعی اداره و مفهومی
حق در ورن نهضتم که میتواند بر این است که غیرم که میتواند از زیر است پس خواستم دلیل صاف کار
بداشتم صاحب طلاق بشه بود و درخواست که غیرم که صاف کار از این نشیب شد و دلیل که
داری از این نهضتم شد از این که زیر خواسته و درین اکام است با این همیشه میتواند اینها متفق
است که همیشه که پسر برادر این ایشت کو چیلت ساده و پیوسته با اسatan است از اینکه اینها
در میکنند اند پس خاصیت برایم که در زاده ای است یا پسکه برخیز بمنزله ناظراست بر صحیحی
این در زدن بعیتیست پس اینکه که برایم که در زدن در ایست زاین نظر کفرم بان کن که در طلاق
که دلیل زده است که کچی ای ایوان شاهنیم یکم معملاً دلیل زده است در مقام برو و کوکی
درینه مانند که غیرم که زیر ای ایوان ای ایوان صاف است از اینکه صاف است در این
ایست زده ای ایوان
در مقام بارگاه که غیرم که زده است و ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان
و در مقام بارگاه که غیرم که زده است و ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان
ایست که همیشه ای ایوان
بدانید در بور است با این ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان
تلنت و طبیعتی علی بیرون در این داده ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان ای ایوان

وَهُدْوَنْدِيْرْ بِرْ تُوكْرُوكْ بَلْ اَرْتْ دُرْ بَالْ دُرْ طَالْ
سَافْقُوْدُورْ كَفْرْ زَيْرْ بِرْ سَقْلَا اَسْتْ دِلْ مَنْكَلْتْ
اَنْدِرْ زَارْ تَمْتَنْ وَازْ طَالْ سَافْقُوْدُورْ كَفْرْ زَيْرْ
بَرْ دُرْ هَنْجَنْ سَرْ بَلْ بَلْ اَلْتَخْرَجْ كَفْرْ زَيْرْ
وَلْ طَالْ اَصْلَ بَلْ بَلْ اَسْلَانْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۰
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷
۵	۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶
۴	۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵
۳	۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۲	۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۱	۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱

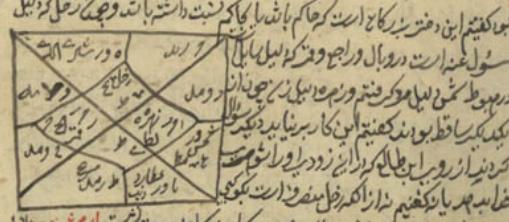
زیر در واقعیت یاد نموده و ماهرا اتفاق بین هم و دلیل میگشند که این هم در واقعیت دو
جذب میگراید و لیکن کند که فتنه و فتنه و زمزمه دلار و دیش را با دو حسره و از اینکه
با هم رعایت بود دلیل میگشند بجهت و منبع و شرایط از اینکه هر دو تبعیغ در روزه از جمهوری اسلامی
کند که بینان این روز را بر جایگاه افتاده و از اینکه همه دستیگی را با است دلیل میگردند که هر چند
آن اوضاعی جدید و اخلاقی بسیار نزد راجح است همانند این سلطنه مطلع خواهد بود که زیرا که کسی
راجح دلیل میگردند سرتیپ پسر این خطا اولان را سیکر نموده و معتبر است از اولین وقت خداوند مسلمان
بود و از اینکه خلیل را محب است باز این را هم محب است افتد و بسیار کاملاً کوچم علاوه بر این که این اوضاع
چهارم را که افتاده است از این بسیار کار و تفاوت سوت را خلیل نهاده بینند و نهاده و لیکن اتفاق است که
ناظر این امور خواهد بود و قدر اتفاق بناز و ظفر از زخم بیرون و از این علوفه و درجه از این
زحل را بر پیشی طفده نمی رایاند و بلکه میگردند که طلاق و نسلک در راقوت باشند و بجز این
موضع در شرق ریو را میگردند که طلاق و نسلک در راقوت باشند و دلیل این را
یاد نمایند در زایل و او که گریه ایست که بیان این رکه ضعیف باشد باز اینکه از این را با این
ماه و اتفاقاً او بسیار مهمنشی باشند از این طلاق میفتخراست و دلیل این که نظر خلیل از این خلافات
موضع باشند از این عذر و نزد خانم مراجعت است و متوجه شد که این را بر سر داشت و دلیل این را
از اینکه نزد خلیل این را بگذشت و در بین خانم و مختار بجهت و شکر این را از این خلافات
دلیل میگردند که این را بر کجا که این خلاف و نسلک خواهد بینند پس که این کوچم برها علاوه بر اینکه این را
سازمان و خواهند شد ما نه اینکه این را بگذشت این شدت شدادر اول را از این نظر
کوچم کیان و خانم سرچ و خنادار و خانم از این را بگذشت و تمحک کرد و شرکه میگردند
که خلیل از این کوچم میگشند و خانم این را بگذشت و دلخواه خال و زهره را بر اینکه که بود و بینند
هزار کند باشند و قریاح این را بگذشت که علاوه بر این طلاق خلیل از این را بگذشت
خرق کند و دنی و متریخ را خلیل اینها را باز خواست و دشمن بدلو را کرد و کاتل اینها را بسوزد
سلطان بزرگ را سرخ و سفید بزرگ خواهی کرد و عالم اینها را شکاع کرد و نایاب طلاق بسوزد

بافت چون صاحب طالع دروند شو و لایه بود بر تا مقلوب بود کنداشتم لطفاً کریم باه منظر
 از رخچ و مقلوب بود باشند بر درین عارضه عارضه عارضه عارضه عارضه
 در درین طبقه ایسا روزن و خدا زدن همکاری ایسا روزن
 از آنکه سپاهار و پیغمبر اشرف و سپاهامحبه علماء است
 در رخچ در عاشیره سر صیحت دلیل فیضیه است و پیغمبر
 عطاء و صاحبی هست در خانه طالع در روابط در جهود
 است یعنی که حضیر کبار است خواه سلطانی پیغمبر فتنگی
 چون میان مطراد و متغیر روزه شنیده بیشتر از نظر سیده کفعم
 در روزه مذکور میان این رخچ مصنوعه زر ایشان و دوچنین اثک سعوه مبنیه درین میان
 غلبشند که صاحبین ناظر است برخچ و اصلحه را زیند و از اینکه همه بر کوکی همراه است
 محظی در رخچ روزن و دلیل است که در ایکیه روزن حقیقت و پیغمبر فتنگی است با اشاره کفعم این
 کار روزه در صورت پیغمبر و پیغمبر فتنگی مقلوب است و درین مفترض در میان است که نیز کار اینها
 لعنه کاری باشد زنده عینکه کار زبانه دلیل طالع در میان طلوبه باره معینه سیده کفعم
 خشود دیگر چیزی که نیز نشانه طلوبه باره و عذر از نیاز بسطان اینکه نیز نشانه بودی
 پیغمبر ایسا بود و حصیر پیغمبر سلطان ایضاً از این که نیز نشانه است طبایل در و خلف
 ملوکه ای بافت و عرضی ای باز باید فتفتت و هوا و راه ای ای کوشش و پیغمبر طفیل بهم سار
 در پیغمبر درست نهضت بود و گفعت که ای پیغمبر **شک** درین قدم غایبیه ای که ای ای
 کند که نیز نشانه عاید است کیچی ای
 کوشش ایم غایبیه ای است نیز
 بکار و بکار
 خدا و نیز
 مقلوب بود غایب ای
 رخچ مسخر و خود را کردیه و لاست نشسته باز ای ای

باشد هر چهار یاری هم زیر که اکنون بزرگ دو صدر یعنی باشد هر در در رام این کس بر پسر نایاب
 باشد هر چهار یعنی هر چهار یاری خاص که در دو صدر ای اعوقت باشد هر چهار یعنی این دلیل
 باشد و یکی که باشند بدلیل چیزی بودند همان وندیان این قدر است دلیل ایند هر چهار یعنی
 همان وندیان این قدر است پس این دلیل اینست میباشد که در دلیل ایند همان وندیان این دلیل
 و در طبقه این دلیل اینست میباشد که در پسر عادی این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 که عالم چهار را باشد هر چهار یعنی چهار یاری خاص که باشد هر چهار یعنی این دلیل اینست
 بلور یعنی بلور را که این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 همان وندیان این دلیل اینست که فایده هر چهار یعنی همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان
 الم از باشد همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 هست از این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 و در همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 از این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 بود یعنی هر چهار یعنی همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل
 بیرون از دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان
 بود یا لطفی که دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 هشت و ماه و دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 که خوبیست و راه است و اگر ما هم که دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان
 شن باش اما نیز باشد هر چهار یعنی همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
شش که از این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 که خوبی از این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 عذر بود و دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست
 رخانی از دلیل این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست همان وندیان این دلیل اینست

لیکه از این بزرگان بزرگ صاحب طلاق اکبر و نوتن باشد و صاحب مخفیم در این دلیل است که
کس سایر فرماندهی است و حکم اور راه را تخلص از خلاف این طلاق را باید داشت و خداوند در نهادن یکی را
حکم فرمان نهاد و درست اوقت شرکت فرموده بود **شاه** اخراج کارکنان که از این نزد شدند بر
ایام پنجم صاحب طلاق اکبر روز نیمه شنبه می‌گفتند می‌گفتند که در طبقه اکنون کسر روز و شیوه
و افسوس و عذاب بیان می‌باشد چهار کسر روز و نیمه و افسوس در زمان این ساده می‌تواند روز و شیوه
بیان نهاد که روز و نیمه و افسوس از کسر می‌گذرد **شاه** اکبر پس از این کسر روز و شیوه
چهل و شاهزاده ایام پنجم صاحب طلاق بروز روز و شیوه **شاه** اکبر پس از این کسر روز و شیوه
منقول بروز پا ایام اعیان بود و اکبر بربی خود بحسبین بود و عدهان نظر در این شیوه باشد شاهزاده
دیگر که وارد باشد و یا چنین گفته شدند و اکبر سرمه کاران سرمه و قرآن را نیک کار از
چند ساله اکبر کوچی و در این باشد که می‌گفتند این شیوه را اشتراش و اکبر خود را مخفیم را عمل می‌نمی‌بند
پیش از کسر روز و نیمه باشند **شاه** اکبر سرمه کاران این را بخواهد بزرگ و دیگر از این وقت
دارد یا بهینه بندگان را خواهد بزرگ نمود و تدبیر این اولین بود و از این شیوه خوب است و اکبر در این اولین
راش از پیش از سرمه **شاه** اکبر سرمه کاران زدن مستحق یعنی منع در این بندگان صاحب مخفیم
تالیکانم که بسیار می‌گفتند این مخفیم بکو و در این راز شاه کوشش از برخان اکتفا نهادند که بکویم
شاه که از هر کسی می‌گفتند این مخفیم باشند و اما صاحب طلاق مخفیم در حقیقی در وسط اسلام از طلاق ره
و زن و زیب و زیاد و بیلای ایام راه ایام باشد و از اینکه می‌گفتند این شیوه را از شر و شرور می‌گفتند
است و صاحب این مخفیم شرور نیست که می‌گفتند از این راه ایام از این شر و شرور می‌گردند و ایام ایشان
پیشند و بعده ایام از این شر و شرور می‌گردند که این شر و شرور می‌گردند و ایام ایشان اما این ایام
در حقیقت راح است که این ایام کار بین اینها در جای اینها می‌گذرد که این را می‌گذرد و این شر و شرور
که در این ایام بین اینها می‌گذرد از این شر و شرور می‌گذرد که این ایام از این شر و شرور می‌گذرد
لیکه این ایام ایشان ایام ایشان

اس پر بدلست ایکو اکلار تبع و مقام بارہ بور بی خوار سے رہے و میت کمر بر عین درون
 بور بارہ متر منبع منجھ بود و صیدت ارشی اکر طا جھ بینت نابک باش دھر لوند شرمن
 در بین تابت باش و صیدت برفن جواہد و رائیت مانیکی بکھر کم طا جھ ارا اس ایک
 مثنا طالع بر ایضه و کرت کرنیم و در آینم کم غایب زند است باش بور لفڑ کم بھاہ
 متفق بور سیعی خرچ کلت الدار من کنعت فوٹ شو و خواہ بور جھیت فر سخا بشنا
 سخت بور دوقولیت پس پر سیعی شد کم کم اکارا جھ صید بور قلعت از کمر و صفت کشت
 بوره باشد ارا اکلم ما هن تفقیل اسست میں منجھ د مراع زربت ایچ و خدا د خدمت ختم
 خود دیں ایست کل زند ایکنیز رنگه قوہ بارا شد حصہ

 خلیل دینہ شتم در رفاقت در بیرون خود ایست کل زند کر
 سارک و حکومت تو سلطنه و چون خلادونه شکم تر کنعت
 سخت سرکس ایسی بورا صیدت بازی بوره بایک
 سایل دینہ شتم و خدا و زند شد بیان ایسا بارا بیدار
 بورت بھم و خلادوند شد از برج حال طرق و هم اس تقاره و هدا و زند شد بیونیت و خلادوند
 ساخت از برج اراه و بیچن مفتہ و خلادوند شد کم السقاہ و خدا و زند شد از اس ایکاہ
 سماز خندان ای کماہ دار و بیچن دویم و خلادوند شد ای هر عاقبت کارا کے اسست
 خلاد سافر سرد طا جھ د بیل بند سماز خندان دویم مال و یم فرست جھماں جمیا زند
 بارا د بور بیچن خال فانی در راه نشم د بیچنی معنم سکھنی و ترس شتم ایکی از محمد نبود
 شتم ایکی و نکارا و دنسر در راه د قم غل بازی دهم بیاره و سود دوانه ام خیر د خود
 سلسلہ اکر سر زند کارا کم زہر کر کو ما عصت بکھل جو زند بیل سفر بیل ایک طا جھ بیوند و اجر
 خندان بور بیچن شکر کو ما اسند مز تیر و کاره د بیل بیان طا جھ بیوند بیان میز سویوند و د بیل
 دندر کم کار اس بور مز تیر و د بیل اکرم کم مز مال د اسند بور بیل ایکی بیان د بیل کم د خود

امال لیا بود **مش** نظر کن اگر خواجه ای پیر و محمد ای اکه معروض شد و بفرش
پس اکه راه سفیر باشد از رعل عبیض هندان و از شتر پاره هندان و اکه از رعی
سفیر باش چهت که خیل است و اکه سفیر ای ای شتر سوچهت پاره ای سفیر فرهنگ
واز زم صفت شد و بجهت شناز سفر کند و اکه ران عطاء سفیر است ای هنر عدو و قاتل
دیل کند و ای همیشی در این ای دل ای دل میکنند و ای همیشی میکنند مادا ای دل ای دل
که زیبا بر زیر بکسر لای سپل اکه ران بر زیر بکسر لای سپل ای دل ای دل
شفته بود و اکه نشاند بود حکم ای که شاد ای شنست قوارت کند **مش** اکه نشاند که
حال در غرفه خود شد و سواد شد زیبا بر زیر بکسر لای دل ای دل ای دل ای دل
دانست که دل ای دل ای دل که رفیع کار بر زیر بیش ای دل دل ای دل دل ای دل
او با ای سین باید و میمیش و میل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
و اکه ای دل
میان ای دل
یا همچنان با ای دل
در هم و همیش بود در ای دل
نمود میم ای دل
از شفیعه و لذت دل ای دل
را که خدا و من هم و همیش بود ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
و هفت رس بود نظر کن بخوبی اکه در طایه باشد سپل ای دل ای دل ای دل ای دل
زیل ای دل
اکه بخوبی در طایه باشد ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
از در جه طایه ناریم بخوبی در طایه ای دل ای دل ای دل ای دل ای دل
مک ای دل ای دل

کوش نموده و طایله است و کوکب سیدروز قطاع دیبا غزاره و
در پهاریک زایل باین تقدیم دلیل شرارت بازگشایی کرد و همچوی علیه را
راج درخانه زعفرانی اندک سرمه شنید و کشید و زبانه باش درده از سبب درد این
پری کوش خیز دلیل مزاد است و بزیر دهن دلیل راه **۱۰** ایکیم که طایله اسید یعنی و خرد و لذت
افشاره پهاریک زایل بزم خشم دلیل کند سرف کاره کنم میتوانند بازی ایقامت شد
اما در پهاریک زایل دلیل کند برسوند که کرم یا هم اوین در پهاریک زایل دلیل کند سرف کاره
که اند و در پهاریک زایل دلیل کند برسوند که کرم یا هم اوین در پهاریک زایل دلیل کند سرف کاره
که اند و در پهاریک زایل دلیل کند برسوند که کرم یا هم اوین در پهاریک زایل دلیل کند سرف کاره
میشند و در پهاریک زایل که کرم یا هم اوین در پهاریک زایل دلیل کند کاره اند و در پهاریک زایل
پاکیزه شود و در روح میلیم پی در دوش کشیده است و لایل دلیل کند سرف کاره اند و در پهاریک زایل
پاکیزه شد و از تخلیص و مشفق شد و سرف کاره اند و دلیل کند سرف کاره اند و در پهاریک زایل
کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکو کوش خیز در سرمه بکار کاره اند و دلیل کند سرف کاره اند
سفق شد از ایکرمه رفع ایست دلیل کند کیمایل ایل ایل هفت رو باز ایل ایل هفت رو باز ایل
اویل ایل **۱۱** دلیل کند سرف کاره اند و دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
پی در دلیل کند سرف کاره اند و دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
دلیل ایل است سرف کاره اند و دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
و سرف بطریق شد پی کوهه کرم یا هم اوین در دسرخانه سبب کسر شدی و دفتم
است و ماه در بیت شر و دهن دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
باش و جایتمان ایل بر علاوه ایل ایل ایل دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
ست و پیست بهرجه دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل
و سرخ ایل و سرخ ایل و سرخ ایل دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل **۱۲**
چنان که ایل هفت رو باز ایل دلیل کند که سماهی سفلانی هفت زیک بکار که ایل هفت رو باز ایل

۹۷ دلیل طالع را قریباً فهم از لکه در تغییر شدالت در غم با هم السعاده و گفتم که ضمیر غرض
و منهاد کویند که اند نسافت در خانه درینه نهاد درینه نهاد

طایل است مفصل است دیگر است که ای اسپر لاین بیرون است و ساره سارلایز
نگاه کرد پس بخواهد نشاند و راه او را درین طبقه ایم کنکتیو ایم سفرو ای خود و در
شارات واقع شده و نمی تواند بزرگ و حکم کنند و همانها کننده و همانها هست
وچهارمین صفحه داده شده است و گفتمن برای یک هنرمندی که حوال
سالید و سفیدی باشد چون ناظر بود بزم و موشی که یعنی هنرمند که احوال او درین سفیدی که
با شوش و سرمه تار او کند بزرگ خواهد بود هر چون سرمه که کنعلی شاه میل ایست که ای زیر هنرمند از اغیض
اجنبیت زیبایی باشد که قیمت نیم دلار باشند و در راه که قاطر است پایان کننده هم شاهزاده هنرمند
که کن دستی است و درین قیمت فدا کردند که می سود است بکسر طایه هر چند هر چند طایله
عطایه ای است و در فلان صور ای است و می خواه من هم و درین می خواه ای از طایله تا درین طایله
در راه بود و در نهضه سرمه ای است و درین در خانه ای از خانه های این طایله تا درین طایله
که در این طایله خال داشتند همچنانست با اینکه معرفت داشتند خانش بیرون ایست اتفاق نکرد که باشد
و اتفاقی ماه ای عطایه ای من نهضه داشتند و در خانه ای این می خواه ای این مکان که بکسر و بکسر است لذت ای
رسنده با این طایله نظر نداشتند و آنکه در این طایله بخدمت خانش بودند و درین دیگر نهلی پنیدند
چه حظی دارد هنوز درین طایله خود را در خانه بخوبی و در این طایله خود که کننده
بیون سرمه ای از دست ای این طایله ای این طایله

وخط الشاعر اکبر مصلحی اندیم از شلیش و نذر برای سایر شاعرین اکبر از تسبیح و معافی
باشد بله بین بد شکار ۲۴ درجه مورست باید که همه معمود باشند و مرتضیانه
جگوار و زنده باشند پس میتوانند هفت را بشوند و معاشر است اسان سلیمانیه که در
وچند حنا و زن طالع باشد و شروط لاماء مغلق باشد و تکین هر وطن ای مافتظ
ما اندیش اسپل ران حاجت بر شاید و اکبر صراحت طالع باشد طلاق ای احتمالونه ط
الشاعر نه بینید که ایرانیه و ای احتمالونه طلاق ای احتمالونه طلاق ای احتمال
بچ طالع و بین و سلطنت ایه سقطی باشد و داده هنر برای ایشان خواهد اکبر شاید
کرد و اکبر ایها بطلب دارد همین و دو ای ای و سلطنت ایه سقطی باشد هم حاجت بر شاید
مذکور که همه ایها بجهات ایه همین بیرون و دامنه ای
بنی و ای
با اینکه ای
بر ایکی ای
و بینی و
در ریاست ای
با در خانه ای
از ای
ای
در خانه ای
مولود کیچی ای
ماش فنی و زن و سلطنت ای
ملکت که ای
ش و زن علی ای
ملکت ای
طالع اکبر مغلق باشد بکیک ای ای

کو را احکام سی شش قسم موافقن صواب برو **سلسلہ** برادر فرقی سی ابر نهاد بیسی برادر حسن
کو کرمت سی ابر اسراف اقدوس سی اک دندہ ارتضاع کردن و مسوت بدین عیوبت تفهم کر
چون طلاق امکان کل راضیت باز کرید و لایل ندای کل
ساین لان اتفاق بر این راضیت و لایل هم تو در راشت
راه به تبکر و چنان بانش **باب دم** رسایل
بیست هم بیست و هفتاد و نزدیک در برابر متنیات
دهم و قدر دلیل بود سیحال مادران زیر پر خدا تنبیه
و رسیع باشد بیان بین و مصلحت بیکن خلاص

وهم بجهة دليل كذب برجال حدا وندضي وصربيا وسراداره صدر وهم بجهة بوسن وصربان وشيش
كفن نارا وبرهبر زورا وبر سراييف كتفهم كعقم بابا يمير زاده **شوش** شوش عمل سلطان وولده ليل خداوند
نظام عاصي ووزير وسط المتراد واعز كوكب زردو وط السماه ببور واغاثا بسرد بسيه بسوزان
وهذا ونسمطان سلطان تکرر كخارستيا بوقل دليل وليل بر افغان ملأ بور وبيهون فخر
پها ونزو ووطا اسما وفا صادر از طرف وندم چنچن لبلیمیوس حکم سرمان ونظام وسط
المسماه کند از خون و مرا غزی و مع اسری و مغل اسری و دیگر ظرف کزند سردم سلطان اسرا هداوند
خادم یا خیر یا مشترک نکرد و منافقین الیق رای باشد دید بردا فتن عمل و سردا و راه رحیم بادر
شش بر در مرثیه کلام غزی هر یار است بر سردار و از طایع بیکن و مایه اوا و بلکه کشان شرک
پی برداشت خفت شناعل با پرسن و مارکار من اعام چنانها شد و یکر عز خدا و دنیا و مقتبل
باشد بشی بالجیا و نزد سلطان ایمیع ایضا
وعلى سلطان ایمداد رام ساید یا زن بکرها صفا قاع و هزار ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
مود ان شخون و عمل و موصی و فلخت و کوا سلطان ایمداد ایمداد ایمداد ایمداد ایمداد
در طایع بور را ایشان عالیه باش ایضا
بیویه هر **شک** ایک پر کنده شغاف عمل بدست ایسا برای بایسا بایسا بایسا بایسا بایسا بایسا بایسا

لذلک یا فر کو کی بے لذ سلطنت رسد اور تاریخ باستدی و دھولیت دا اکستیج ہاست
بوقت جو اونک اوکی تثیت باشد و ہوت کوئی مقالہ باشد وہت ہوئی **شک** کو پسند
کئی صاحب و دیت چنانساں بنکر جو ہوت ووت با وہت برخیت لشائی و طالع الوفت یہو
ایجی انک در ملک ایڈ عالی ہی ورن میا ہو جس اکا ماحوال ملک و مملکت و دیت و سلطنت
اوڈنیت عاشر یعنی میکن اکن اپنی اوسٹھتی طالع مقام رہا مقالہ باشد میریم خلیل رسد گھنی
فی پیاسند دیل اس تھر زر و کر کر خیف باسند تھے کندھ اکن دینیز ہر و طالخاء
پنجان رسد لارتیج و مقام رہ دیل باسند پڑی العمالک و کوک مارنیت سعدیل ناظر
واسند بظر تثیت و دست دیں اسی خیل است **شک** حلبیان وور ہانی اصا صاحب و دیت چو
واسند بکر بھاچ و مطالع کر دیل بھاچا دیل ور ان اس تھر کو شرمنی باشد بار اونا دا اسند
دلیا اس دیر قنچا جانی و در بیان اس سلطنت دھوپ و طوب باسند بار جو منع ماقابل ایلان
نہیں منقلت ایں کم اسیت باسند و ماصا جمال دیل عیش مشتمل دیا پیت جیون طریق حکم
کی ماں لانہ معلو و فضاداں **شک** دیل سلطنت و عامل کا کمر صاحب طالع دیسا جبلیا شر
محنت شو خدا در اونا دلیل است بخت سلطنت کیکارا زیر و سط اسما را کریں جنہاں
وہر جو سما کی یا ایامی ور زیر و رحیا فلک سیقیم باہر ساعنی متنی اونی سالیج وہت
رو سال بیا و ماه بیا و زیر بیان لانہ دیر بترنا بیت و منتفعیت و جسد **شک** حکم عیادان
کو پیر سکھ دیعا زانی حکم دیکھ کر جو کس باسند بکر بیوی باز دھکر کو مور پیت کیکا است
و صاحب کیست اونعینی یا وحکم باسند و کوک مسند برشی زان حکم کی بون بکتی شر
ھنہ و کمیز ریا پیشدنی الحصون اکر احصار پیندا اون اغلاح دیلا کندھ جاری و رو اولاد
طالع دلیل بچا بکر شر تلو و و طالخاء در بیان خوش بخند بھر و پیچا جان اسیز
لذناد میں پیش بانجیں در اونا دا شد حصار کشا، هندا دوا کرخن روم طالخاء و جنگ
و کنی صاحبین و دنیل کشادون اون حصار سببیت خفتا باسند و کون لحق اصلیان
باسند حصار کشا دا نکودھ مکر صدھ و کام کنی بدر طالع باید و پورن دیسا نور
کردا کر دو دنیا پاریں افسوس و نا اس اسکلاریا راست بغل و جنگ

٢٣٦

شان

۲۷

سیار

103

غل طال منی بگیر و دلیم بر سریق و صدیع کشم بر پرالایه و حاسوسان
و خبرم بر لشکر کوک و کسر و سلاطین پر تشنی و خشم لطیفان و ششم بدشکان و هفتم مشق
و هشتاد کششکان و نهم دشمن برشک و نوزدهن و بیجین و دهم سلاطین اشک
ای زیردم نفع و فضله و مدار و ازمه هست بر نیکتار با اجره بر سریع و کارهای عدالت بر خواه و نهادن
حال چون اساتیحکم کن **غل** از غن الکشی طیاعه فن سریع خداوند شتر سیاطر از طلاق نظر
در فرم ناشایسته از کلیه اشطراد را لذتی هم صدم هم صبا صافت در و رطای ای اینی در دست
هر آن هم سریند برو امانت دم خداوند هم صدا و فرم الله تعالیٰ بر سریع طلا و رکنیه و ازان
سیک عطا در رو طلاسته معین است دلیل اند که خداوند سلسله اطاعت است دین هب
که ام اول طلا در دست متفکل اند خداوند ای اساظراست دلیل اند که خداوند نمکد از سلطانی
مسنون است باربار گلیخ اینکند کارم تا جهت طلیبه ای ری عادین حلیم و بیه مغلبه
و قدر در چون در مواد اند خداوند طلاسته با افتاده و زم و موه و عطا هر سر کوب هر چیز
دست درسته سیاق ای امانت دلیل اند که خداوند نمکد ای اساظراست دلیل اند که خداوند نمکد از سلطانی
بلعی باز رته هم **غل** گلیخ ای اساظراست دلیل اند که خداوند نمکد ای اساظراست دلیل اند
و حدا از مامت و صدا و نحمد و دنیاست بزیکم سه شی یا باز و را ای اساظراست دلیل اند
کسر و دانا و ننکل امانت و سلسله سرسکاره کردی که صدمی ای اساظراست و نامد همین طلاق
لایم ای اساظراست و شریعه و دلیل اند که علیمیه بین و زعلی ای اساظراست و نامد همین طلاق
ست که می باشد ای اساظراست و شریعه که ای اساظراست دلیل اند که می باشد ای اساظراست و نامد همین طلاق
آن کسکه شریعه سفیل ای اساظراست طلاق برو و طلا ای اساظراست و نامد همین طلاق
عمل بیدار نکد **غل** طال حرف باعثیت بد و زخم و در طلاق بیدار نکد و هم و هر زخم و هر زخم
شتر طلاق است و معرفه از همین طلاق هم بیدار همین طلاق هم ای اساظراست و نامد همین طلاق
ور طلاق ای اساظراست و در طلاق ای اساظراست و نامد همین طلاق هم ای اساظراست و نامد همین طلاق
دیگر هم ای اساظراست و نامد همین طلاق هم ای اساظراست و نامد همین طلاق هم ای اساظراست
در شرط ای اساظراست دلیل اند که خداوند نمکد ای اساظراست و نامد همین طلاق هم ای اساظراست و نامد همین طلاق

۶۹

۱۰۳	و صاحب این نظر شریعت و در وقت میتواند از نعمت علیه کرده بود و عذاب آن پس از اینکه
۲۹	اینکه در هم اضلاع و قاتل و قاتل و قاتل باشد میتواند از خود
۲۷	را کشید و اگر میتواند بخوبی از اینکه از خود
۱	آنکه طلاق اینکه از اینکه از خود
۲۶	منظر اول از همین طلاق از خود از خود از خود از خود
۲۵	و همین طلاق از خود از خود از خود از خود
۲۴	باشد جای اینکه از خود از خود از خود
۲۳	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۲۲	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۲۱	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۲۰	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۹	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۸	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۷	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۶	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۵	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۴	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۳	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۲	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۱	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱۰	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۹	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۸	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۷	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۶	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۵	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۴	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۳	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۲	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۱	از خود از خود از خود از خود از خود از خود
۰	از خود از خود از خود از خود از خود از خود

三

三

۱۰۵ هفت باند از آن بزرگ سه کاره رخندیب سی کلینیز دسته های اندکی متفاوت باشد برای این
که بسیاری از نیازهای اینجا باعث شدن از اندکی تغییر شده در قسمی بسیار صعب

سی و پنجمین همچو دزده مکالم از اینجا که طایف شاهد مردم بین باشند و از طایف بیهوده ها
بلطفه و عجیب این صاحب طبله با فرموده مذکور است اعذل هم در اینجا باشند میان این هم در حقیقی

بر و کارخانه از تهران و راه را شرکت میراث خانه بنا نهاده اند و این اتفاقات از اتفاقات
در تاریخ ایران و خاورمیانی از این عصر است. بود که میراث خانه بنا نهاده اند و بعد از این اتفاقات
که میراث خانه از تهران خارج شد و کارخانه های این خانه را در ایران و خاورمیانی ایجاد کردند.

در درجه اول از این سه میان دویست و پانصد هزار کیلومتر مربع مساحت دارد. این سه بخش از ایران را می‌توانند در سه قطب اقیانوسی از آنها می‌دانند. از این سه بخش از ایران، بزرگترین بخش از این سه بخش از ایران است.

امام بحیثیت ناظر است با انتساب مزبور در کارهای این ناظر است
بله ای دلیل است رسانید و محبت آن را در اینجا

اسایلی چند دو از هم در متنها راست زبانه سایه های خود را نوشته و مستقیم سرمهای از مشکلات و عین سهل و مختصر دانسته اند.

ومن ادناه ومستر پی برادر موزار و همسر ملام کور و زنایما
حروف پیچیده ای از این سوابق خود است اینها شاهزادگان در حقیقت
در اینجا نمایندگانی بکار رفته اند که با این روش هایی
که اینها از آنها برداشت نموده اند اینها را بسیار ساده و
بازخواسته می نمایند.

طایع خوب است در مورد همچنین این دو دین، بسیار مذکور شده و در مقاله و پوچش مذکور شده است.
در واردی از این دو دین، بسیار کافی نمی باشد و بجز مذکور شده و در مقاله و پوچش مذکور شده است.
اگر مطلع باشید در وقت حکم اکبر صورت طایع و قبول شوند مثلاً مذکور شده و در مقاله و پوچش مذکور

لهم بسندك و دليلك من ارشط طائع ملائكة يكت السماع لكتاب و حمل درس مع طالب و دليلك

{

Digitized by srujanika@gmail.com

بلدویوند در گابنه خوشی در پریمیر کار اول را که داشتند با شفافیت و مهاره در این پایانه بیل کرد
که سلطان یاموسی همچنانکه داشتند با شفافیت و مهاره در این پایانه از پسر خود درست نهادند

لعلكم من مدحنا ونعتنا في ملائكة ربكم وهم يحيونكم بذريعة العصمة
وكذلك يحيونكم بذريعة العصمة فيكونوا ملائكة ربكم وهم يحيونكم بذريعة العصمة

رسانید و از همه مقولی بر سرمه دلیل نهاد که بعدها مدعی شدند.

کیت و اکرجن از نظر طالع بخوبی دلیل کند که صبر می‌باشد اگر کواد رکت اکنون همان‌
عنای باشد پس از محبوبیت در زمان اینست و این راه در اینجا و قدر این وصفها (دیگری

که درین باشد بیان نشتم اگر از چون روز خوب است میتوانیم نصراحتاً پیش از شصت و دویست
که بعد از شصت و دویست روز خوب است و میتوانیم بعده روز خوب است و میتوانیم بعده روز خوب است و میتوانیم

از تئیت و زنگین بودند و مغزهای از عقیق است که باش خاص کم رواز باشد و از اینها

صراحتاً نیز عشر از زیر این فنی سو بود دلیل است برخواست زندگان و دارکهای این رشته علاوه بر دو قلم
خط باشد دلیل برخواست این ادبیات پر و زخم و این سرمهد که همچوی مکان این زندگان هر چون این بگش

خواسته نمایم و می‌آید که هر دو نیز از نایاب باشند تا بایکی که نگاه رساند را بایکی بین نهاده بیل کند
که وقتی بیرون آمدند اوقات باشند که بخوبی روز را بازی خواهند نداشت بلطفیره مالیه‌ها را با همه و نیز
آنچه که بخوبی روز را بازی نداشته باشند بخوبی روز را بازی نداشته باشند

از سوچی که روز تولن باشد نمیکند که بزرگ نشان و جاه اکبر برخ دوازدهما باشد بار برخ
و تناد روز بار برخ شست و در هر کاه که بیل از این مردم چون ایدی بار روز این مردم لعد
سینه و دست و پا و میخ و میخ

پیش از آن ممکن است باید این را در کارهای پوششی و اضافی است یار و زنده باشند و دیگر از نیاز نبودند اید و در اینجا بر ساختار کهنه شد **دش** کارمزده بسیار بین چون صاحب طالع شسته بودند و در این مورد دو کسی که این را در کارهای پوششی و اضافی است یار و زنده باشند و دیگر از نیاز نبودند اید و در اینجا بر ساختار کهنه شد **دش** کارمزده بسیار بین چون صاحب

باید با لایه‌هایی از میانه و پایه کوه را در زمین ایجاد کرد و آنرا با گل و گیاهی که بتوانند
باشد با این ایجاد شدن از زمین بگشته باشند پوشید.

تاریخ

۲۰

اوی هم اعد است و ناقص در عد و متنی دو زاید و حساب است و زاید که
اوی هم ای اصغر در فک ندوی رفاقت اول ندوی ب ناطق است و زاید در عد
و متنی و حساب در عد و ناقص در عد پل و مخفی است **نحو** ندوی رفاقت و ناقص
در عد و حساب دناید و متنی و نز و عظم و مخفی است **نحو** ندوی صدای ره
وناقص در عد و حساب در متنی و متنی از است و سمع از آن و استفاده

بهره از اینچه از همچشم
در معرفت یعنی کوکب و رجبت و اسقایت اینچه از آنها در دست یکدیگر و ماقام آنها جویی
و اینها را چنین انداده و دیده هستند و اینها را در دیده هستند و اینها را در دیده هستند
سر و زدن اینها که بکاره دناید از اینها و زناید از اینها که بکاره دناید از اینها و زناید

